Úřední věstník L 116

Evropské unie

Ročník 64

České vydání

Právní předpisy

6. dubna 2021

Obsah

I *Legislativní akty*

NAŘÍZENÍ

★ **Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/557 ze dne 31. března 2021, kterým se mění nařízení (EU) 2017/2402, kterým se stanoví obecný rámec pro sekuritizaci a vytváří se zvláštní rámec pro jednoduchou, transparentní a standardizovanou sekuritizaci, s cílem napomoci oživení po krizi způsobené onemocněním COVID-19** 1

★ **Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/558 ze dne 31. března 2021, kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jde o úpravy rámce pro sekuritizaci na podporu hospodářského oživení v reakci na krizi způsobenou onemocněním COVID-19** ([1]) 25

([1]) Text s významem pro EHP.

CS

Akty, jejichž název není vytištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu.

Názvy všech ostatních aktů jsou vytištěny tučně a předchází jim hvězdička.

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2021/557

ze dne 31. března 2021,

kterým se mění nařízení (EU) 2017/2402, kterým se stanoví obecný rámec pro sekuritizaci a vytváří se zvláštní rámec pro jednoduchou, transparentní a standardizovanou sekuritizaci, s cílem napomoci oživení po krizi způsobené onemocněním COVID-19

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ([1]),

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([2]),

v souladu s řádným legislativním postupem ([3]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Krize způsobená onemocněním COVID-19 má závažný dopad na obyvatelstvo, podniky, systémy zdravotní péče a hospodářství členských států. Komise ve svém sdělení ze dne 27. května 2020 s názvem „Chvíle pro Evropu: náprava škod a příprava na příští generaci“ zdůraznila, že likvidita a přístup k financování budou v nadcházejících měsících i nadále představovat problém. Je proto zásadně důležité podpořit oživení po závažném hospodářském otřesu způsobeném pandemií COVID-19, a to zavedením cílených změn stávajících právních předpisů ve finanční oblasti.

(2) Závažný hospodářský otřes způsobený pandemií COVID-19 a výjimečná opatření, která bylo nezbytné přijmout proti šíření tohoto onemocnění, mají dalekosáhlý dopad na hospodářství. Podniky čelí narušení dodavatelských řetězců, dočasným uzavřením a omezené poptávce, domácnosti jsou ohroženy nezaměstnaností a poklesem příjmů. Orgány veřejné moci na úrovni Unie a členských států přijaly dalekosáhlá opatření na podporu domácností a solventních podniků, aby jim umožnily odolat tomuto závažnému, avšak dočasnému zpomalení hospodářské činnosti a z něho vyplývajícím nedostatkům likvidity.

([1]) Úř. věst. C 377, 9.11.2020, s. 1.
([2]) Úř. věst. C 10, 11.1.2021, s. 30.
([3]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 25. března 2021 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 30. března 2021 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

(3) Je důležité, aby úvěrové instituce a investiční podniky (dále jen „instituce“) využívaly svého kapitálu tam, kde je to nejvíce zapotřebí, a aby jim to regulační rámec Unie usnadnil a současně zajistil, aby jednaly obezřetně. Kromě flexibility stanovené ve stávajících pravidlech by cílené změny nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2402 ([4]) zajistily, aby sekuritizační rámec Unie stanovil další nástroj na podporu hospodářského oživení po krizi způsobené onemocněním COVID-19.

(4) Mimořádné okolnosti nastalé v důsledku krize způsobené onemocněním COVID-19 a nebývalý rozsah výzev vyžadují přijetí okamžitých opatření k zajištění schopnosti institucí směrovat dostatečné finanční prostředky podnikům, a pomoci jim tak absorbovat hospodářské otřesy způsobené pandemií COVID-19.

(5) V důsledku krize způsobené onemocněním COVID-19 hrozí nárůst počtu nevýkonných expozic, a proto roste potřeba, aby instituce své nevýkonné expozice spravovaly a zabývaly se jimi. Jednou z možností pro instituce, jak takto činit, je obchodovat s jejich nevýkonnými expozicemi na trhu prostřednictvím sekuritizace. V současném kontextu je kromě toho klíčové, aby byla odkloněna rizika ze systémově důležitých částí finančního systému a aby věřitelé posílili své kapitálové pozice. Jedním ze způsobů, jak toho dosáhnout, je syntetická sekuritizace, jakož i například navýšení vlastního kapitálu.

(6) Sekuritizační jednotky pro speciální účel (dále jen „sekuritizační jednotky“) by měly být usazeny pouze v těch třetích zemích, které nejsou Unií ([5]) zařazeny na unijní seznam jurisdikcí nespolupracujících v daňové oblasti v platném znění (příloha I), nebo na seznam vysoce rizikových třetích zemí, jejichž režimy boje proti praní peněz a financování terorismu vykazují strategické nedostatky. V příloze II o aktuálním stavu spolupráce s Unií s ohledem na závazky přijaté spolupracujícími jurisdikcemi za účelem uplatňování zásad řádné správy v oblasti daní je uveden stav jednání s některými spolupracujícími třetími zeměmi, z nichž některé v současnosti zachovávají škodlivé daňové praktiky. Tato jednání by měla vést k včasnému ukončení těchto škodlivých daňových praktik, aby se zabránilo budoucím omezením týkajícím se usazování sekurizačních jednotek.

(7) S cílem posílit schopnost vnitrostátních orgánů bojovat proti vyhýbání se daňovým povinnostem by měl investor oznamovat příslušným daňovým orgánům členského státu, v němž je rezidentem pro daňové účely, vždy skutečnost, že má investovat v sekurizační jednotce, která je ode dne použitelnosti tohoto nařízení usazena v jurisdikci, která je z důvodu provozování škodlivého daňového režimu uvedena v příloze II. Tuto informaci lze použít při posuzování toho, zda investor dosahuje daňové výhody.

(8) Jak zdůraznil Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovnictví) (dále jen „orgán EBA“) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ([6]) ve svém stanovisku k regulatornímu zacházení se sekuritizacemi nevýkonných expozic ([7]), rizika spojená s aktivy, která zajišťují sekuritizace nevýkonných expozic (dále jen „sekuritizace NPE“), se hospodářsky liší od rizik sekuritizací aktiv, u nichž nedošlo k selhání. Nevýkonné expozice jsou sekuritizovány se slevou z jejich nominální nebo nesplacené hodnoty a odrážejí hodnocení trhu, které se mimo jiné týká pravděpodobnosti, že restrukturalizace dluhu vygeneruje dostatečné peněžní toky a umožní zpětné získání aktiv. Riziko pro investory proto spočívá v tom, že restrukturalizace dluhu nevygeneruje dostatečné peněžní toky a neumožní zpětné získání aktiv na pokrytí čisté hodnoty, za kterou byly tyto nevýkonné expozice nakoupeny. Skutečné riziko ztráty pro investory proto nepředstavuje nominální hodnotu portfolia, ale jeho sníženou hodnotu, a to hodnotu po odečtení slevy z ceny, za kterou jsou podkladová aktiva převáděna. V případě sekuritizací NPE je proto vhodné vypočítat částku za ponechání si rizika na základě této snížené hodnoty.

([4]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2402 ze dne 12. prosince 2017, kterým se stanoví obecný rámec pro sekuritizaci a vytváří se zvláštní rámec pro jednoduchou, transparentní a standardizovanou sekuritizaci a kterým se mění směrnice 2009/65/ES, 2009/138/ES, 2011/61/EU a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 347, 28.12.2017, s. 35).

([5]) Viz zejména: závěry Rady ze dne 8. listopadu 2016 o kritériích a postupu pro sestavení unijního seznamu jurisdikcí nespolupracujících v daňové oblasti a jeho příloha (Úř. věst. C 461, 10.12.2016, s. 2) a závěry Rady o revidovaném unijním seznamu jurisdikcí nespolupracujících v daňové oblasti a jeho přílohy (Úř. věst. C 66, 26.2.2021, s. 40).

([6]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovnictví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

([7]) Stanovisko Evropského orgánu pro bankovnictví týkající se regulatorního zacházení se sekuritizacemi nevýkonných expozic, vydané pro Evropskou komisi, EBA-OP-2019-13, zveřejněné dne 23. října 2019.

(9) Požadavek na ponechání si rizika slaďuje zájmy původců, sponzorů a původních věřitelů, kteří se na sekuritizaci podílejí, se zájmy investorů. U sekuritizací aktiv, u nichž nedošlo k selhání, je převažujícím zájmem na straně prodávající zpravidla zájem původce, který je často také původním věřitelem. U sekuritizací NPE se však původci snaží ze svých rozvah tato aktiva odstranit, protože si již možná nepřejí být s nimi jakýmkoli způsobem spojováni. V těchto případech má obsluhovatel těchto aktiv větší zájem na jejich restrukturalizaci a na maximalizaci s nimi spojeného plnění.

(10) Před finanční krizí v roce 2008 se některé sekuritizační postupy řídily tzv. modelem „originate to distribute". V tomto modelu byla pro sekuritizaci vybírána méně kvalitní aktiva na úkor investorů, kteří nakonec podstupovali větší riziko, než které byli možná ochotni původně podstoupit. Požadavek na ověřování standardů pro poskytování úvěrů používaných při tvorbě sekuritizovaných aktiv byl zaveden, aby se těmto praktikám do budoucna zabránilo. U sekuritizací NPE však mají standardy pro poskytování úvěrů platné při vzniku sekuritizovaných aktiv malý význam kvůli zvláštním okolnostem včetně nákupu těchto problematických aktiv a typu sekuritizace. Důležitějším faktorem v souvislosti s investicemi do sekuritizací NPE je namísto toho uplatnění řádných standardů při výběru a stanovení ceny expozic. Je proto nezbytné změnit ověřování standardů pro poskytování úvěrů tak, aby se investor mohl řádně obeznámit s kvalitou a výkonností problematických aktiv, což mu umožní učinit rozumné a informované investiční rozhodnutí, a současně zajistit, aby nedocházelo ke zneužívání výjimky. V případě sekuritizace NPE by proto příslušné orgány měly přezkoumat uplatňování řádných standardů při výběru a stanovení ceny expozic.

(11) Syntetické sekuritizace zahrnují převod úvěrového rizika souboru půjček, zpravidla velkých podnikových půjček nebo půjček pro malé a střední podniky, na základě smlouvy o zajištění úvěrového rizika, kdy původce kupuje od investora zajištění úvěrového rizika. Tohoto zajištění úvěrového rizika je dosaženo použitím finančních záruk nebo úvěrových derivátů, přičemž vlastnictví aktiv zůstává původci a nepřevádí se na sekuritizační jednotku, jako je tomu v případě tradičních sekuritizací. Původce jako příjemce zajištění se zavazuje uhradit prémii za zajištění úvěrového rizika, která generuje výnos pro investory. Investor se zase jako poskytovatel zajištění zavazuje uhradit určenou platbu ze zajištění úvěrového rizika, pokud nastane předem stanovená úvěrová událost.

(12) Je třeba vhodným způsobem zmírnit celkovou složitost sekuritizačních struktur a souvisejících rizik a původcům neposkytovat regulační pobídky, které by je podporovaly v upřednostňování syntetických sekuritizací před sekuritizacemi tradičními. Požadavky na jednoduché, transparentní a standardizované (STS) rozvahové sekuritizace by proto měly být vysoce konzistentní s kritérii STS pro tradiční sekuritizace, u nichž dochází ke skutečnému prodeji.

(13) Existují určité požadavky na tradiční STS sekuritizace, které pro STS rozvahové sekuritizace nejsou vhodné, a to z důvodu rozdílů mezi oběma druhy sekuritizací, jež jsou dány jejich podstatou, zejména vzhledem ke skutečnosti, že u syntetických sekuritizací je přenosu rizika dosahováno prostřednictvím smlouvy o zajištění úvěrového rizika, a nikoli prodejem podkladových aktiv. Kritéria STS sekuritizace by proto měla být v případě potřeby upravena s cílem tyto rozdíly zohlednit. Dále je nezbytné zavést soubor nových zvláštních požadavků pro syntetické sekuritizace s cílem zajistit, že se rámec STS zaměřuje pouze na rozvahové syntetické sekuritizace a že smlouva o zajištění úvěrového rizika je strukturována tak, aby přiměřeně chránila pozici jak původce, tak investora. Cílem tohoto nového souboru požadavků by mělo být řešení úvěrového rizika protistrany jak z hlediska původce, tak z hlediska investora.

(14) Předmětem převodu úvěrového rizika by měly být expozice vytvořené nebo zakoupené regulovanou institucí Unie v rámci její hlavní obchodní činnosti v oblasti poskytování úvěrů a držené v její rozvaze nebo v případě struktury skupiny v její konsolidované rozvaze ke dni uzávěrky transakce. Požadavek, aby původce držel sekuritizované expozice v rozvaze, by měl z rozsahu označení STS vylučovat arbitrážní sekuritizace.

(15) Je třeba sladit zájmy původců, sponzorů a původních věřitelů, kteří se podílejí na sekuritizaci. Požadavek na ponechání si rizika uvedený v nařízení (EU) 2017/2402, který se vztahuje na všechny typy sekuritizací, slouží právě ke sladění těchto zájmů. Takový požadavek by se měl vztahovat rovněž na STS rozvahové sekuritizace. Původce,

sponzor nebo původní věřitel by si měl v této sekuritizaci nepřetržitě ponechat podstatný čistý ekonomický podíl ve výši nejméně 5 %. Odůvodněné by mohly být i vyšší míry ponechání si rizika a na trhu již byly zaznamenány.

(16) Původce by se měl ujistit, že nezajišťuje stejné úvěrové riziko více než jednou tak, že by kromě zajištění úvěrového rizika vyplývajícího z STS rozvahové sekuritizace získal ještě další zajištění úvěrového rizika. Aby byla zajištěna spolehlivost smlouvy o zajištění úvěrového rizika, měla by tato smlouva splňovat požadavky na snižování úvěrového rizika stanovené v článku 249 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ([8]), které musí splňovat instituce usilující o převod významného rizika prostřednictvím syntetické sekuritizace.

(17) STS rozvahová sekuritizace by mohla využívat jiné než postupné splácení, aby se zabránilo nepřiměřeným nákladům na ochranu podkladových expozic a vývoj portfolia. Pro použití postupného splácení by měly být určující některé rozhodné události související s výkonností, aby se zajistilo, že ve chvíli, kdy dojde k významným ztrátám na konci transakce, již nebyly tranše zajišťující úvěrové riziko splaceny, čímž se zajistí, že nedojde k narušení převodu významného rizika.

(18) Pro účely předcházení konfliktům mezi původcem a investorem a zajištění právní jistoty ohledně rozsahu zajištění úvěrového rizika zakoupeného pro podkladové expozice by takové zajištění úvěrového rizika mělo odkazovat na jasně identifikované referenční závazky jasně identifikovaných subjektů nebo dlužníků, z nichž vyplývají podkladové expozice. Referenční závazky, kterých se týká nakupované zajištění, by tedy měly být vždy jasně identifikovány prostřednictvím referenčního registru a průběžně aktualizovány. Tento požadavek by měl rovněž nepřímo tvořit součást kritérií definujících STS rozvahovou sekuritizaci a vylučujících arbitrážní sekuritizaci z rámce STS sekuritizací.

(19) Úvěrové události, které vedou k plnění na základě smlouvy o zajištění úvěrového rizika, by měly zahrnovat alespoň události uvedené ve třetí části hlavě II kapitole 4 nařízení (EU) č. 575/2013. Tyto události jsou dobře známé a rozpoznatelné z pohledu trhu a měly by sloužit k zajištění souladu s obezřetnostním rámcem. Úleva spočívající v poskytnutí shovívavosti vůči dlužníkovi, který má nebo v nejbližší době bude mít obtíže při plnění svých finančních závazků, by neměla vylučovat plnění na základě události v oblasti úvěrového rizika.

(20) Právo původce jako příjemce zajištění na včasné úhrady skutečných ztrát by mělo být náležitě chráněno. V souladu s tím by transakční dokumentace měla stanovit spolehlivý a transparentní postup vypořádání pro účely stanovení skutečných ztrát v referenčním portfoliu, aby se zabránilo tomu, že původci nebude poskytnuta dostatečná výše úhrady. Vzhledem k tomu, že vyrovnání ztrát by mohlo představovat zdlouhavý proces, a z důvodů zajištění včasných plateb původci, by měly být provedeny průběžné platby nejpozději šest měsíců poté, co úvěrová událost nastane. Měl by rovněž existovat mechanismus konečné úpravy, který zajistí, aby průběžné platby pokryly skutečné ztráty, a zabrání tomu, aby tyto průběžné ztráty byly přepláceny, což by bylo na úkor investorů. Mechanismus vypořádání ztrát by měl rovněž jasně vymezit maximální dobu prodloužení, která by se měla vztahovat na postup snižování úvěrových ztrát u těchto expozic, a tato doba prodloužení by neměla být delší než dva roky. Tento mechanismus vypořádání ztrát by proto měl zajistit účinnost smlouvy o zajištění úvěrového rizika z pohledu původce a poskytnout investorům právní jistotu v den ukončení jejich povinnosti provádět platby, a tím přispět k dobře fungujícímu trhu.

(21) Rozšířenou praxí na trhu je využívat nezávislého ověřovatele, což posiluje právní jistotu pro všechny strany, jež se účastní dané transakce, a snižuje tak pravděpodobnost sporů a soudních řízení, které by mohly nastat v důsledku procesu alokace ztrát. Aby se zvýšila spolehlivost mechanismu vypořádání ztrát z dané transakce, měl by být jmenován nezávislý ověřovatel, jehož úkolem bude přezkum správnosti a přesnosti některých aspektů zajištění úvěrového rizika v případě, že dojde k úvěrové události.

([8]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

(22) Prémie za zajištění úvěrového rizika by měly záviset pouze na velikosti nesplacené části a úvěrovém riziku zajištěné tranše. U STS rozvahových sekuritizací by neměly být povoleny nepodmíněné prémie vzhledem k tomu, že by mohly být použity k oslabení účinného přenosu rizika z původce jako příjemce zajištění na prodejce zajištění. U STS rozvahových sekuritizací by měla být rovněž zakázána jiná ujednání, jako jsou úhrady odměn předem, systémy slev nebo příliš složité struktury prémií.

(23) Aby byla zajištěna stabilita a kontinuita zajištění úvěrového rizika, mělo by být předčasné ukončení STS rozvahové sekuritizace možné pouze za určitých omezených a přesně vymezených okolností. Původce by sice měl být oprávněn předčasně ukončit zajištění úvěrového rizika poté, co nastanou určité vymezené regulační události, tyto události by však měly zahrnovat skutečné změny právních předpisů nebo zdanění, které nebylo možné v okamžiku uzavření transakce rozumně předpokládat a které mají výrazný nepříznivý dopad na kapitálové požadavky původce nebo na ekonomiku transakce ve vztahu k očekávání stran v okamžiku uzavření dané transakce. STS rozvahové sekuritizace by neměly obsahovat složitá ustanovení o kupních opcích pro původce, zejména s velmi krátkým termínem, které slouží v daném případě k dočasné změně zobrazení jejich kapitálové pozice.

(24) U některých typů transakcí se často vyskytuje syntetické nadměrné rozpětí, které představuje užitečný mechanismus jak pro investory, tak pro původce, neboť prvním z nich umožňuje snížit náklady na zajištění úvěrového rizika a druhým omezit expozici vůči riziku. V tomto ohledu má syntetické nadměrné rozpětí zásadní význam pro určité třídy aktiv v oblasti maloobchodu, jako jsou například malé a střední podniky a spotřebitelské úvěry, které vykazují vyšší výnosy i vyšší úvěrové ztráty než jiné třídy aktiv, a u nichž sekuritizované expozice vytvářejí nadměrné rozpětí za účelem pokrytí těchto ztrát. Pokud je však výše syntetického nadměrného rozpětí podřízeného pozici investora příliš vysoká, je možné, že podle žádného realistického scénáře investor neutrpí na sekuritizovaných pozicích žádné ztráty, takže k žádnému účinnému převodu rizik nedojde. Pro účely zmírnění obav v oblasti dohledu a další standardizace tohoto strukturálního prvku je důležité stanovit přísná kritéria pro STS rozvahové sekuritizace a zajistit úplné zveřejnění informací o použití syntetického nadměrného rozpětí.

(25) Pro STS rozvahové sekuritizace by měly být způsobilé pouze vysoce kvalitní smlouvy o zajištění úvěrového rizika. Osobní zajištění úvěrového rizika by mělo být zajištěno omezením rozsahu způsobilých poskytovatelů zajištění na subjekty, které jsou způsobilými poskytovateli v souladu s nařízením (EU) č. 575/2013 a které jsou uznány jako protistrany s rizikovou váhou 0 % v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 2 uvedeného nařízení. V případě majetkového zajištění úvěrového rizika by původce jako příjemce zajištění a investoři jako prodejci zajištění měli mít možnost používat vysoce kvalitní kolaterál, kterým by se měl rozumět kolaterál v jakékoli formě, jemuž lze přidělit rizikovou váhu 0 % podle uvedené kapitoly, s výhradou příslušných ujednání o uložení nebo úschově. Pokud má poskytnutý kolaterál formu hotovosti, měl by být buď v držení nezávislé úvěrové instituce, nebo by měl mít formu vkladu u příjemce zajištění, přičemž v obou případech musí být zajištěna minimální úvěrová kvalita.

(26) Členské státy by měly určit příslušné orgány odpovědné za dohled nad požadavky, které musí syntetická sekuritizace splňovat, aby měla nárok na označení STS. Tento příslušný orgán by mohl být stejný jako orgán určený pro dohled nad tím, jak původci, sponzoři a sekuritizační jednotky dodržují požadavky, které musí splňovat tradiční sekuritizace, aby získaly označení STS. Stejně jako v případě tradičních sekuritizací by se tento příslušný orgán mohl lišit od příslušného orgánu odpovědného za dohled nad tím, jak původci, původní věřitelé, sekuritizační jednotky, sponzoři a investoři dodržují obezřetnostní požadavky podle článků 5 až 9 nařízení (EU) 2017/2402, přičemž tímto dohledem byly vzhledem k obezřetnostnímu rozměru těchto požadavků výslovně pověřeny příslušné orgány odpovědné za obezřetnostní dohled nad příslušnými finančními institucemi.

(27) Aby se zabránilo nepříznivým důsledkům pro finanční stabilitu, mělo by být zavedení zvláštního rámce pro STS rozvahovou sekuritizaci provázeno náležitým makroobezřetnostním dohledem. Evropská rada pro systémová rizika, zřízená nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1092/2010 ([9]), by zejména měla sledovat makroobezřetnostní rizika spojená se syntetickou sekuritizací a posuzovat, zda jsou rizika v dostatečné míře odstraněna ze systémové části finančního systému.

([9]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1092/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o makroobezřetnostním dohledu nad finančním systémem na úrovni Evropské unie a o zřízení Evropské rady pro systémová rizika (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 1).

(28) Pro účely začlenění požadavků na transparentnost souvisejících s udržitelností do nařízení (EU) 2017/2402 by měl být orgán EBA v úzké spolupráci s evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy) (dále jen „orgán ESMA“), zřízeným nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ([10]), a evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) (dále jen „EIOPA“), zřízeným nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 ([11]), pověřen zveřejněním zprávy o vytvoření zvláštního rámce pro „udržitelnou sekuritizaci“. Tato zpráva by měla řádně posoudit zejména zavedení faktorů udržitelnosti, uplatňování přiměřených požadavků na zveřejňování informací a náležitou péči, obsah, metodologii a strukturu informací v souvislosti s nepříznivými environmentálními a sociálními dopady a dopady na správu a řízení a veškeré možné dopady na finanční stabilitu, rozšíření sekuritizačního trhu Unie a úvěrovou kapacitu bank. Na základě této zprávy by Komise měla Evropskému parlamentu a Radě předložit zprávu o vytvoření zvláštního rámce pro udržitelnou sekuritizaci, případně spolu s legislativním návrhem.

(29) Zveřejňování informací investorům o začleňování rizik v oblasti udržitelnosti a o zohledňování nepříznivých dopadů v oblasti udržitelnosti na přijímání investičních rozhodnutí není dostatečně rozvinuto, protože dosud nepodléhá harmonizovaným požadavkům. Podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2088 ([12]) jsou tvůrci finančních produktů a finanční poradci koncových investorů povinni zohledňovat hlavní nepříznivé dopady investičních rozhodnutí na faktory udržitelnosti a zveřejňovat informace o tom, jakým způsobem berou jejich politiky náležité péče tyto hlavní nepříznivé dopady v potaz. Zveřejňování informací o nepříznivých dopadech na udržitelnost je doplněno o regulační technické normy společně vypracovávané orgány EBA, ESMA a EIOPA (společně jako „evropské orgány dohledu“), jež se týkají obsahu, metodologie a struktury relevantních informací, které mají být podle nařízení (EU) 2019/2088 zveřejněny. Původci STS sekuritizací by rovněž měli mít možnost zveřejňovat konkrétní informace o zohledňování nepříznivých dopadů na faktory udržitelnosti, přičemž věnují zvláštní pozornost dopadům na klima i dalším environmentálním a sociálním dopadům a dopadům na správu a řízení. Za účelem harmonizace zveřejňování informací a zajištění souladu mezi nařízením (EU) 2019/2088 a nařízením (EU) 2017/2402 by společný výbor evropských orgánů dohledu měl vypracovat regulační technické normy, které by v co největší míře vycházely z jeho práce v souvislosti s nařízením (EU) 2019/2088, jež by byla v nutných a relevantních případech přizpůsobena specifickým vlastnostem sekuritizací.

(30) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž rozšíření rámce STS sekuritizace i na syntetickou sekuritizaci a odstranění regulatorních překážek sekuritizace NPE za účelem dalšího zvýšení úvěrových kapacit, aniž by došlo ke snížení obezřetnostních standardů při poskytování bankovních úvěrů, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich z důvodu jejich rozsahu a účinků může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

(31) Nařízení (EU) 2017/2402 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.

(32) S ohledem na potřebu co nejrychleji zavést cílená opatření na podporu hospodářského oživení po krizi způsobené onemocněním COVID-19 by mělo toto nařízení vstoupit v platnost co nejdříve, a to třetím dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie,

---

([10]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84).

([11]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010, ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/79/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 48).

([12]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2088 ze dne 27. listopadu 2019 o zveřejňování informací souvisejících s udržitelností v odvětví finančních služeb (Úř. věst. L 317, 9.12.2019, s. 1).

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Změna nařízení (EU) 2017/2402

Nařízení (EU) 2017/2402 se mění takto:

1) V článku 2 se doplňují nové body, které znějí:

„24) „nevýkonnou expozicí“ expozice, která splňuje některou z podmínek stanovených v čl. 47a odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013;

25) „sekuritizací NPE“ sekuritizace, která je zajištěná seskupením nevýkonných expozic, jejichž nominální hodnota tvoří nejméně 90 % nominální hodnoty seskupení v době vzniku i v pozdější době, kdy jsou aktiva přidána do podkladového seskupení nebo z něj vyřazena z důvodu doplnění, restrukturalizace nebo z jakéhokoli jiného relevantního důvodu;

26) „smlouvou o zajištění úvěrového rizika“ dohoda uzavřená mezi původcem a investorem za účelem převedení úvěrového rizika sekuritizovaných expozic z původce na investora prostřednictvím úvěrových derivátů nebo záruk, přičemž původce se zavazuje zaplatit částku označovanou jako prémie za zajištění úvěrového rizika investorovi a investor se zavazuje zaplatit částku označovanou jako platba ze zajištění úvěrového rizika původci v případě, že nastane jedna ze smluvně stanovených úvěrových událostí;

27) „prémií za zajištění úvěrového rizika“ částka, kterou se původce zavázal zaplatit investorovi ve smlouvě o zajištění úvěrového rizika za zajištění úvěrového rizika slíbené investorem;

28) „platbou ze zajištění úvěrového rizika“ částka, kterou se investor zavázal zaplatit původci ve smlouvě o zajištění úvěrového rizika v případě, že nastala úvěrová událost vymezená ve smlouvě o zajištění úvěrového rizika;

29) „syntetickým nadměrným rozpětím“ částka, kterou podle dokumentace syntetické sekuritizace původce smluvně určil na absorbci ztrát sekuritizovaných expozic, ke kterým může dojít před datem splatnosti transakce;

30) „faktory udržitelnosti“ faktory udržitelnosti ve smyslu čl. 2 bodu 24 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2088 *;

31) „nevratnou slevou z kupní ceny“ rozdíl mezi zůstatkem expozic v podkladovém seskupení a cenou, za kterou původce tyto expozice prodává sekuritizační jednotce, přičemž tento rozdíl není původci ani původnímu věřiteli proplacen.

* Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2088 ze dne 27. listopadu 2019 o zveřejňování informací souvisejících s udržitelností v odvětví finančních služeb (Úř. věst. L 317, 9.12.2019, s. 1).“

2) Článek 4 se mění takto:

a) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) je uvedena na seznamu vysoce rizikových třetích zemí, jejichž režimy boje proti praní peněz a financování terorismu vykazují strategické nedostatky, v souladu s článkem 9 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 *;

* Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73).“;

b) vkládá se nové písmeno, které zní:

„aa) třetí země je uvedena v příloze I nebo v příloze II unijního seznamu jurisdikcí nespolupracujících v daňové oblasti;“;

(c) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„V případě sekurizační jednotky, která je ode dne 9. dubna 2021 usazena v jurisdikci uvedené v příloze II z důvodu provozování škodlivých daňových režimů, oznámí investor investici do cenných papírů vydaných touto sekurizační jednotkou příslušnému daňovému orgánu členského státu, v němž je investor rezidentem pro daňové účely.“.

3) V čl. 5 odst. 1 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„f) v případě nevýkonných expozic jsou při výběru a stanovení ceny expozic uplatňovány řádné standardy.“

4) Článek 6 se mění takto:

a) v odstavci 1 se doplňují nové pododstavce, které znějí:

„Subjekt ponechávající si riziko zohlední při měření podstatného čistého ekonomického podílu veškeré poplatky, které mohou být v praxi použity ke snížení efektivního podstatného čistého ekonomického podílu.

V případě tradičních sekuritizací NPE může být požadavek tohoto odstavce splněn i obsluhovatelem, pokud tento obsluhovatel může prokázat, že disponuje odbornými znalostmi v oblasti obsluhy expozic, které jsou svou povahou podobné sekuritizovaným expozicím, a že má náležitě zdokumentované a zavedené přiměřené zásady, postupy a kontroly řízení rizik v souvislosti s obsluhou expozic.“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„3a. Odchylně od odstavce 3 nesmí být pro účely uvedeného odstavce v případě sekuritizací NPE, kdy byla dohodnuta nevratná sleva z kupní ceny, ponechaný podstatný čistý ekonomický podíl nižší než 5 % částky čisté hodnoty sekuritizovaných expozic, které jsou nevýkonnými expozicemi, a případně než nominální hodnota jakýchkoli výkonných sekuritizovaných expozic.

Čistá hodnota nevýkonné expozice se vypočítá odečtením nevratné slevy z kupní ceny dohodnuté na úrovni jednotlivé sekuritizované expozice v době vzniku nebo případně odpovídajícího podílu nevratné slevy z kupní ceny dohodnuté na úrovni seskupení podkladových expozic v době vzniku od nominální hodnoty expozice nebo její případné nesplacené hodnoty v době vzniku. Za účelem stanovení čisté hodnoty sekuritizovaných nevýkonných expozic může navíc nevratná sleva z kupní ceny zahrnovat rozdíl mezi nominální hodnotou tranší sekuritizace NPE upsaných původcem pro následný prodej a cenou, za kterou jsou tyto tranše poprvé prodány nespřízněným třetím stranám.“;

c) odstavec 7 se mění takto:

i) v prvním pododstavci se doplňují nová písmena, která znějí:

„f) způsoby ponechání si rizika podle odstavců 3 a 3a v případě sekuritizací NPE;

g) dopad poplatků zaplacených subjektu ponechávajícímu si riziko na efektivní podstatný čistý ekonomický podíl ve smyslu odstavce 1.“;

ii) druhý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Orgán EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 10. října 2021.“

5) V čl. 9 odst. 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Odchylně od prvního pododstavce se v souvislosti s podkladovými expozicemi, které byly nevýkonnými expozicemi v době, kdy je původce zakoupil od relevantní třetí strany, uplatní při výběru a stanovení ceny expozic řádné standardy.“

6) V článku 18 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) daná sekuritizace splňuje všechny požadavky uvedené v oddílu 1, 2 nebo 2a této kapitoly a orgán ESMA obdržel oznámení podle čl. 27 odst. 1; a“.

7) Název oddílu 1 kapitoly 4 se nahrazuje tímto:

„Požadavky na jednoduchou, transparentní a standardizovanou tradiční sekuritizaci odlišnou od komerčních papírů zajištěných aktivy“.

8) Článek 19 se mění takto:

a) název článku se nahrazuje tímto:

„Jednoduchá, transparentní a standardizovaná tradiční sekuritizace odlišná od komerčních papírů zajištěných aktivy“;

b) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Tradiční sekuritizace, s výjimkou programů ABCP, transakcí ABCP, které splňují požadavky stanovené v článcích 20, 21 a 22, se považují za STS sekuritizace.“

9) Článek 22 se mění takto:

a) v odstavci 4 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Odchylně od prvního pododstavce může původce od 1. června 2021 rozhodnout o zveřejnění dostupných informací týkajících se hlavních nepříznivých dopadů aktiv financovaných na základě podkladových expozic na faktory udržitelnosti.“;

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„6. Do 10. července 2021 vypracují evropské orgány dohledu v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010, (EU) č. 1094/2010 a (EU) č. 1095/2010 prostřednictvím společného výboru evropských orgánů dohledu návrhy regulačních technických norem týkajících se obsahu, metodologie a struktury informací uvedených v druhém pododstavci odstavce 4 tohoto článku, pokud jde o ukazatele udržitelnosti ve vztahu k nepříznivým dopadům na klima a dalším nepříznivým environmentálním a sociálním dopadům a dopadům na správu a řízení.

Návrhy regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci případně zohlední regulační technické normy vypracované v souladu s mandátem, který evropským orgánům dohledu uděluje nařízení (EU) 2019/2088, zejména článek 2a a čl. 4 odst. 6 a 7 uvedeného nařízení, nebo z nich vycházejí.

Komisi je svěřena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010, (EU) č. 1094/2010 a (EU) č. 1095/2010.“

10) Vkládá se nový oddíl, který zní:

„ODDÍL 2a

Požadavky na jednoduché, transparentní a standardizované rozvahové sekuritizace

Článek 26a

Jednoduché, transparentní a standardizované rozvahové sekuritizace

1. Syntetické sekuritizace, které splňují požadavky stanovené v článcích 26b až 26e, jsou považovány za STS rozvahové sekuritizace.

2. Orgán EBA v úzké spolupráci s orgány ESMA a EIOPA může v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 přijmout pokyny a doporučení pro harmonizovaný výklad a uplatňování požadavků stanovených v článcích 26b až 26e tohoto nařízení.

Článek 26b

Požadavky na jednoduchost

1. Původce je subjektem, který má oprávnění nebo povolení v rámci Unie.

Původce, který na vlastní účet nakupuje expozice od třetí strany a pak je sekuritizuje, uplatní s ohledem na úvěr, výběr, restrukturalizaci dluhu a obsluhu, jež se použijí u těchto expozic, zásady, které nejsou méně přísné než ty, které původce uplatňuje na srovnatelné expozice, jež nebyly zakoupeny.

2. Podkladové expozice vznikají v rámci hlavní podnikatelské činnosti původce.

3. Při uzavření transakce jsou podkladové expozice drženy v rozvaze původce nebo subjektu stejné skupiny, do níž původce patří.

Pro účely tohoto odstavce se skupinou rozumí:

a) skupina právnických osob podléhajících obezřetnostní konsolidaci v souladu s částí první hlavou II kapitolou 2 nařízení (EU) č. 575/2013;

b) skupina ve smyslu čl. 212 odst. 1 písm. c) směrnice 2009/138/ES.

4. Původce nesmí svou expozici vůči úvěrovému riziku podkladových expozic sekuritizace zajistit nad rámec ochrany získané prostřednictvím smlouvy o zajištění úvěrového rizika.

5. Smlouva o zajištění úvěrového rizika musí splňovat pravidla zmírňování úvěrového rizika stanovená v článku 249 nařízení (EU) č. 575/2013 nebo požadavky, které nejsou méně přísné než požadavky stanovené v daném článku, pokud daný článek není použitelný.

6. Původce poskytne prohlášení a záruky, že byly splněny následující požadavky:

a) původce nebo subjekt skupiny, ke které původce patří, mají platný právní titul k podkladovým expozicím a souvisejícím právům;

b) pokud je původce úvěrovou institucí ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 nařízení (EU) č. 575/2013, nebo pojišťovnou ve smyslu čl. 13 bodu 1 směrnice 2009/138/ES, ponechává původce nebo subjekt, který je zahrnut v rozsahu dohledu na konsolidovaném základě, úvěrové riziko podkladových expozic ve své rozvaze;

c) ke dni svého zařazení do sekuritizovaného portfolia splňuje každá podkladová expozice kritéria způsobilosti a všechny podmínky jiné než výskyt úvěrové události podle čl. 26e odst. 1 za účelem platby ze zajištění úvěrového rizika v souladu se smlouvou o zajištění úvěrového rizika zahrnutou do sekuritizační dokumentace;

d) podle nejlepšího vědomí původce obsahuje smlouva o každé podkladové expozici právní, platný, závazný a vymahatelný závazek dlužníka zaplatit částky uvedené v dané smlouvě;

e) podkladové expozice splňují kritéria upisování, která nejsou méně přísná než standardní kritéria upisování, která původce uplatňuje na podobné expozice, které nejsou sekuritizované;

f) k datu, kdy byly podkladové expozice zahrnuty do sekuritizovaného portfolia, nedošlo podle nejlepšího vědomí původce ze strany žádného z dlužníků k závažnému porušení nebo nesplnění jakékoli z jejich povinností v souvislosti s podkladovou expozicí;

g) transakční dokumentace podle nejlepšího vědomí původce neobsahuje nepravdivé informace týkající se podrobností podkladových expozic;

h) při uzavření transakce nebo v okamžiku, kdy je podkladová expozice zahrnuta do sekuritizovaného portfolia, nebyla smlouva mezi dlužníkem a původním věřitelem v souvislosti s danou podkladovou expozicí změněna tak, aby to mělo vliv na vymahatelnost nebo možnost inkasování této podkladové expozice.

7. Podkladové expozice splňují předem stanovená, jasná a zdokumentovaná kritéria způsobilosti, která neumožňují volnost uvážení při správě portfolia těchto expozic.

Pro účely tohoto odstavce se nahrazování expozic, které jsou v rozporu s prohlášeními či zárukami, nebo přidávání expozic, které splňují dané podmínky doplnění v případě, že sekuritizace zahrnuje lhůtu na doplnění, nepovažuje za aktivní správu portfolia.

Jakákoli expozice přidaná po datu uzavření transakce musí splňovat kritéria způsobilosti, která nejsou méně přísná než ta použitá při původním výběru podkladových expozic.

Podkladová expozice může být odstraněna z transakce, pokud:

a) byla plně splacena či dosáhla splatnosti jiným způsobem;

b) byla odprodána během běžné obchodní činnosti původce, pokud takový odprodej neznamená skrytou podporu uvedenou v článku 250 nařízení (EU) č. 575/2013;

c) podléhá změnám, které nevyplývají z její úvěrové podstaty, jako je refinancování nebo restrukturalizace dluhu, a ke kterým dochází během běžné obsluhy dané podkladové expozice; nebo

d) v době, kdy byla zahrnuta do transakce, nesplňovala kritéria způsobilosti.

8. Sekuritizace je zajištěna seskupením podkladových expozic, které jsou homogenní z hlediska druhu aktiv při zohlednění konkrétních charakteristik souvisejících s peněžními toky daného druhu aktiv, včetně jejich smluvních charakteristik a charakteristik týkajících se úvěrového rizika a předčasného splacení. Seskupení podkladových expozic smí obsahovat pouze jeden druh aktiv.

Podkladové expozice podle prvního pododstavce obsahují závazky, které jsou smluvně závazné a vymahatelné s právem plného postihu dlužníků, případně ručitelů.

Podkladové expozice podle prvního pododstavce mají definované pravidelné platební toky, jejichž splátky se mohou lišit z hlediska jejich výše a které souvisejí s pronájmem, jistinou či platbou úroků nebo jiným právem na příjem z takových aktiv, z nichž pravidelné platební toky vyplývají. Podkladové expozice mohou rovněž dosahovat výnosů z prodeje jakýchkoli financovaných aktiv nebo aktiv financovaných leasingy.

Mezi podkladové expozice podle prvního pododstavce tohoto odstavce nepatří převoditelné cenné papíry ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 44 směrnice 2014/65/EU jiné než podnikové dluhopisy nekótované v obchodním systému.

9. Podkladové expozice neobsahují žádnou sekuritizovanou pozici.

10. Potenciální investoři jsou v úplnosti a bez zbytečného odkladu informováni o standardech pro upisování, na jejichž základě podkladové expozice vznikly, a o jakýchkoli jejich podstatných změnách oproti předchozím standardům pro upisování. Podkladové expozice jsou upisovány s právem plného postihu dlužníka, který není sekuritizační jednotkou. Rozhodnutí týkající se úvěru nebo upsání podkladových expozic se neúčastní žádné třetí strany.

V případě sekuritizací, kde jsou podkladovými expozicemi půjčky na obytné nemovitosti, nesmí seskupení půjček obsahovat žádnou půjčku, která byla nabízena a uzavřena s tím, že žadateli o půjčku nebo případně zprostředkovatelům bylo dáno najevo, že poskytnuté informace nemusí být věřitelem ověřeny.

Posouzení úvěruschopnosti dlužníka musí splňovat požadavky stanovené v článku 8 směrnice 2008/48/ES nebo v čl. 18 odst. 1 až 4, čl. 18 odst. 5 písm. a) a čl. 18 odst. 6 směrnice 2014/17/EU nebo v příslušných případech rovnocenné požadavky ve třetích zemích.

Původce nebo původní věřitel musí mít odborné znalosti v oblasti vytváření expozic podobné povahy, jako jsou sekuritizované expozice.

11. Podkladové expozice v době výběru neobsahují expozice v selhání ve smyslu čl. 178 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013 nebo expozice vůči rizikovému dlužníkovi nebo ručiteli, u kterého podle nejlepšího vědomí původce nebo původního věřitele:

a) byla během tří let přede dnem vzniku dluhu prohlášena platební neschopnost nebo soud v důsledku neprovedení splátky přiznal pravomocným rozhodnutím jeho věřitelům vymahatelný nárok nebo nárok náhrady škody nebo u něj během tří let přede dnem výběru podkladových expozic proběhla restrukturalizace dluhů s ohledem na jeho nevýkonné expozice, s výjimkou případů, kdy:

   i) z restrukturalizované podkladové expozice nevznikly nové nedoplatky ode dne restrukturalizace, k níž muselo dojít alespoň jeden rok přede dnem výběru podkladových expozic; a

   ii) informace poskytnuté původcem v souladu s čl. 7 odst. 1 prvním pododstavcem písm. a) a písm. e) bodem i) výslovně stanovují rozsah restrukturalizovaných podkladových expozic, dobu provedení restrukturalizace a související podrobnosti i výkonnost podkladových expozic ode dne restrukturalizace;

b) byl v okamžiku vzniku podkladové expozice v příslušných případech veden ve veřejném rejstříku osob s nepříznivou úvěrovou historií, nebo není-li takový veřejný rejstřík, v jiném úvěrovém rejstříku, k němuž má původce nebo původní věřitel přístup; nebo

c) má rating nebo úvěrové ohodnocení, z něhož vyplývá, že riziko, že nebudou uhrazeny smluvně dohodnuté splátky, je podstatně vyšší než u srovnatelných expozic v držení původce, které nejsou sekuritizovány.

12. Dlužníci v době začlenění podkladových expozic provedli alespoň jednu platbu, s výjimkou případů, kdy:

a) je sekuritizace revolvingovou sekuritizací, která je zajištěná expozicemi, které jsou splatné v jediné splátce nebo které mají splatnost kratší než jeden rok, včetně měsíčních splátek revolvingových úvěrů; nebo

b) expozice představuje refinancování expozice, která je již zahrnuta v transakci.

13. Orgán EBA v úzké spolupráci s orgány ESMA a EIOPA vypracuje návrhy regulačních technických norem upřesňující, které podkladové expozice uvedené v odstavci 8 se považují za homogenní.

Orgán EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 10. října 2021.

Komisi je svěřena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 26c

Požadavky na standardizaci

1. Původce nebo původní věřitel musí v souladu s článkem 6 splňovat požadavek na ponechání si rizika.

2. Úroková a měnová rizika vycházející ze sekuritizace a jejich potenciální vliv na platby původci a investorům musí být uvedeny v transakční dokumentaci. Taková rizika je nutné vhodně omezit a veškerá opatření přijatá za tímto účelem zveřejnit. Jakýkoli kolaterál zajišťující závazky investora v souladu se smlouvou o zajištění úvěrového rizika musí být uveden ve stejné měně, jako je uvedena platba ze zajištění úvěrového rizika.

V případě sekuritizace pomocí sekuritizační jednotky musí být výše závazků sekuritizační jednotky za platbu úroků investorům ke každému datu platby stejná nebo nižší než výše příjmu sekuritizační jednotky od původce a z jakýchkoli ujednání o kolaterálu.

Seskupení podkladových expozic nesmí zahrnovat deriváty, kromě účelu zajištění úrokového nebo měnového rizika. Uvedené deriváty se musí uzavírat a dokumentovat v souladu s běžnými standardy v oblasti mezinárodních financí.

3. Veškeré referenčně stanovené platby úroků ve vztahu k transakci musejí být založeny na:

a) obecně používaných tržních úrokových sazbách nebo obecně používaných odvětvových sazbách odrážejících náklady financování a neodkazují na komplexní vzorce nebo deriváty,

b) příjmu vyplývajícím z kolaterálu, který zajišťuje závazky investora v souladu se smlouvou o zajištění.

Veškeré referenčně stanovené platby úroků splatné v souvislosti s podkladovými expozicemi musejí vycházet z obecně používaných tržních úrokových sazeb nebo obecně používaných odvětvových sazeb odrážejících náklady financování a nesmějí odkazovat na komplexní vzorce nebo deriváty.

4. Poté, co nastane rozhodná událost pro vymáhání ve vztahu k původci, je investor oprávněn přistoupit k vymáhání .

V případě sekuritizace pomocí sekuritizační jednotky, je-li doručena výzva k vynucenému splacení nebo ukončení smlouvy o zajištění úvěrového rizika, nesmí být v sekuritizační jednotce zablokována žádná částka nad rámec toho, co je nezbytné k zajištění provozního fungování této sekuritizační jednotky, uhrazení platby ze zajištění podkladových expozic v selhání, u kterých v době ukončení stále probíhá restrukturalizace, nebo řádného vyplacení investorů v souladu se smluvními podmínkami sekuritizace.

5. Ztráty budou alokovány držitelům sekuritizační pozice podle seniority tranší, počínaje nejpodřízenější tranší.

Postupné splácení se použije na všechny tranše s cílem stanovit dlužnou částku tranší ke každému datu platby, počínaje tranší s nejvyšší předností.

Odchylně od druhého pododstavce musí být v transakcích s nonsekvenční prioritou plateb stanoveny rozhodné události související s výkonností podkladových expozic, jež povedou k tomu, že se priorita plateb splátek vrátí k sekvenčním platbám v pořadí podle přednosti. Tyto rozhodné události související s výkonností musejí zahrnovat alespoň:

a) buď navýšení celkového objemu expozic v selhání, nebo navýšení kumulativních ztrát přesahující určitý procentní podíl nesplacené částky podkladového portfolia;

b) jednu dodatečnou rozhodnou událost zakotvenou v minulosti a

c) jednu rozhodnou událost zaměřenou na budoucnost.

Orgán EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem týkajících se specifikace a případně kalibrace rozhodných událostí souvisejících s výkonností.

Orgán EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 30. června 2021.

Komisi je svěřena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených ve čtvrtém pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Při splácení tranší se kolaterál ve výši splátky daných tranší vrátí investorům, pokud investoři dané tranše zajistili kolaterálem.

Pokud ve spojení s podkladovými expozicemi dojde k úvěrové události uvedené v článku 26e a restrukturalizace dluhu pro dané expozice nebyla dokončena, výše zajištění úvěrového rizika, které zbývá k jakémukoli datu platby, se musí přinejmenším rovnat nesplacené nominální hodnotě daných podkladových expozic, při odečtení výše jakékoli průběžné platby, která byla ve spojení s danými podkladovými expozicemi provedena.

6. Je-li sekuritizace revolvingovou sekuritizací, musí transakční dokumentace obsahovat vhodná ustanovení pro předčasné splacení nebo vhodné rozhodné události pro ukončení revolvingového období, zahrnující alespoň:

a) zhoršení úvěrové kvality podkladových expozic na předem stanovenou prahovou hodnotu nebo pod ni;

b) nárůst ztrát nad předem stanovenou prahovou hodnotu,

c) nevytvoření dostatečného objemu nových podkladových expozic dosahujících předem stanovené úvěrové kvality během stanoveného období.

7. Transakční dokumentace musí jasně uvádět:

a) smluvní závazky, povinnosti a odpovědnost obsluhovatele, svěřenského správce a jiných poskytovatelů pomocných služeb, podle potřeby, a nezávislého ověřovatele uvedeného v čl. 26e odst. 4;

b) ustanovení, která zajistí nahrazení obsluhovatele, svěřenského správce, jiných poskytovatelů pomocných služeb nebo nezávislého ověřovatele uvedeného v čl. 26e odst. 4 v případě selhání nebo platební neschopnosti některého z těchto poskytovatelů, pokud se tito poskytovatelé služeb liší od původce, a to způsobem, který nevede k ukončení poskytování těchto služeb;

c) postupy obsluhy, jež se použijí na podkladové expozice od data uzávěrky transakce, a okolnosti, za kterých mohou být takové postupy změněny;

d) normy obsluhy, které musí obsluhovatel dodržovat v souvislosti s obsluhou podkladových expozic po celou dobu existence sekuritizace.

8. Obsluhovatel musí mít odborné znalosti týkající se obsluhy expozic, které jsou svou povahou obdobné sekuritizovaným expozicím, a mít náležitě zdokumentované a vhodné zásady, postupy a kontroly řízení rizik v souvislosti s obsluhou expozic.

Obsluhovatel uplatňuje na podkladové expozice postupy obsluhy, které jsou alespoň stejně přísné jako ty, které použil původce na obdobné expozice, jež nejsou sekuritizovány.

9. Původce vede aktuální rejstřík referencí, aby mohly být vždy identifikovány podkladové expozice. Rejstřík identifikuje referenční dlužníky, referenční závazky, na jejichž základě vznikají podkladové expozice, a u každé podkladové expozice nominální hodnotu, která je chráněná a nesplacená.

10. Transakční dokumentace musí obsahovat jasná ustanovení usnadňující včasné řešení konfliktů mezi různými kategoriemi investorů. V případě sekuritizace pomocí sekuritizační jednotky musí být hlasovací práva jasně vymezena a přidělena držitelům cenných papírů, a musí být jasně určena odpovědnost svěřenského správce a dalších subjektů, které mají fiduciární povinnost vůči investorům.

Článek 26d

Požadavky na transparentnost

1. Původce musí potenciálním investorům před stanovením ceny zpřístupnit údaje o statické a dynamické historické výkonnosti v oblasti selhání a ztráty, jako jsou údaje o prodlení a selhání, u expozic zásadně podobných těm, které jsou sekuritizovány, a zdroje těchto údajů i důvody uváděné podobnosti. Tyto údaje musejí pokrýt dobu nejméně pěti let.

2. Před uzavřením transakce se vzorek podkladových expozic podrobí vnějšímu ověření vhodnou a nezávislou osobou, včetně ověření toho, že podkladové expozice jsou způsobilé pro zajištění úvěrového rizika podle smlouvy o zajištění úvěrového rizika.

3. Původce zpřístupní potenciálním investorům před stanovením ceny sekuritizace model peněžních toků ze závazků, který přesně zachycuje smluvní vztah mezi podkladovými expozicemi a toky plateb mezi původcem, investory, ostatními třetími stranami a v příslušném případě sekuritizační jednotkou, a po stanovení ceny sekuritizace zpřístupní tento model investorům průběžně a potenciálním investorům na požádání.

4. V případě sekuritizace, jejímiž podkladovými expozicemi jsou půjčky na obytné nemovitosti nebo půjčky či leasingy na automobily, zveřejní původce v rámci informací zpřístupňovaných podle čl. 7 odst. 1 prvního pododstavce písm. a) dostupné informace o environmentální výkonnosti aktiv, která jsou danými půjčkami na obytné nemovitosti nebo půjčkami či leasingy na automobily financována.

Odchylně od prvního pododstavce může původce od 1. června 2021 rozhodnout o zveřejnění dostupných informací týkajících se hlavních nepříznivých dopadů aktiv financovaných na základě podkladových expozic na faktory udržitelnosti.

5. Za dodržování článku 7 odpovídá původce. Informace požadované v čl. 7 odst. 1 prvním pododstavci písm. a) se před stanovením ceny zpřístupní potenciálním investorům na jejich žádost. Informace požadované v čl. 7 odst. 1 prvním pododstavci písm. b) až d) se zpřístupní před stanovením ceny alespoň v pracovní nebo počáteční podobě. Konečná dokumentace se investorům zpřístupní nejpozději 15 dnů po uzavření transakce.

6. Do 10. července 2021 vypracují evropské orgány dohledu v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010, (EU) č. 1094/2010 a (EU) č. 1095/2010 prostřednictvím společného výboru evropských orgánů dohledu návrhy regulačních technických norem týkajících se obsahu, metodologie a struktury informací uvedených v druhém pododstavci odstavce 4 tohoto článku, pokud jde o ukazatele udržitelnosti ve vztahu k nepříznivým dopadům na klima a dalším nepříznivým environmentálním a sociálním dopadům a dopadům na správu a řízení.

Návrhy regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce případně zohlední regulační technické normy vypracované v souladu s mandátem, který evropským orgánům dohledu uděluje nařízení (EU) 2019/2088, zejména článek 2a a čl. 4 odst. 6 a 7 uvedeného nařízení, nebo z nich vycházejí.

Komisi je svěřena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010, (EU) č. 1094/2010 a (EU) č. 1095/2010.

Článek 26e

Požadavky týkající se smlouvy o zajištění úvěrového rizika, nezávislého ověřovatele a syntetického nadměrného rozpětí

1. Smlouva o zajištění úvěrového rizika pokrývá alespoň následující úvěrové události:

a) pokud je přenesení rizika dosaženo použitím záruk, úvěrové události uvedené v čl. 215 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013;

b) pokud je přenesení rizika dosaženo použitím úvěrových derivátů, úvěrové události uvedené v čl. 216 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013.

Všechny úvěrové události musejí být zdokumentovány.

Úlevy ve smyslu článku 47b nařízení (EU) č. 575/2013 poskytnuté na podkladové expozice nebrání tomu, aby nastaly způsobilé úvěrové události.

2. Platba ze zajištění úvěrového rizika, která následuje po vzniku úvěrové události, se vypočítá na základě skutečné ztráty, kterou původce nebo původní věřitel utrpěl, v souladu s jejich standardními zásadami a postupy zpětného získání pro příslušné typy expozic a bude zaznamenána do jejich účetních závěrek v okamžiku provedení platby. Poslední platba ze zajištění úvěrového rizika je splatná ve stanoveném časovém období následujícím po restrukturalizaci dluhu za příslušnou podkladovou expozici, pokud je restrukturalizace dluhu dokončena před stanoveným okamžikem závazné splatnosti nebo předčasným ukončením smlouvy o zajištění úvěrového rizika.

Průběžná platba ze zajištění úvěrového rizika musí být provedena nejpozději šest měsíců po vzniku úvěrové události podle odstavce 1 v případech, kdy restrukturalizace dluhu u ztrát za příslušnou podkladovou expozici nebyla dokončena do konce daného šestiměsíčního období. Průběžná platba ze zajištění úvěrového rizika musí být minimálně vyšší než:

a) očekávaná ztráta, která se rovná snížení hodnoty zaznamenanému původcem v jeho účetních závěrkách v souladu s platným účetním rámcem v okamžiku provádění průběžné platby, za předpokladu, že smlouva o zajištění úvěrového rizika neexistuje a nepokrývá žádné ztráty;

b) případná očekávaná ztráta stanovená v souladu s třetí částí hlavou II kapitolou 3 nařízení (EU) č. 575/2013.

Pokud je provedena průběžná platba ze zajištění úvěrového rizika, musí být poslední platba ze zajištění úvěrového rizika uvedená v prvním pododstavci provedena za účelem úpravy průběžného vyrovnání ztrát dle skutečné ztráty.

Metodu výpočtu průběžné a poslední platby ze zajištění úvěrového rizika stanoví smlouva o zajištění úvěrového rizika.

Platba ze zajištění úvěrového rizika je úměrná podílu nesplacené nominální hodnoty odpovídající podkladové expozice, na kterou se vztahuje smlouva o zajištění úvěrového rizika.

Právo původce získat platbu ze zajištění úvěrového rizika je vymahatelné. Částky splatné investorem na základě smlouvy o zajištění úvěrového rizika jsou jasně stanoveny ve smlouvě o zajištění úvěrového rizika a omezeny. Dané částky je možné vypočítat za všech okolností. Smlouva o zajištění úvěrového rizika jasně stanoví okolnosti, za nichž jsou investoři povinni platbu provést. Nezávislý ověřovatel uvedený v odstavci 4 posoudí, zda takové okolnosti nastaly.

Výše platby ze zajištění úvěrového rizika se vypočte na úrovni jednotlivé podkladové expozice, u které nastala úvěrová událost.

3. Smlouva o zajištění úvěrového rizika stanoví maximální dobu prodloužení, která se použije na restrukturalizaci dluhu za podkladové expozice, v souvislosti s nimiž nastala úvěrová událost podle odstavce 1, ale kde restrukturalizace dluhu nebyla k plánovanému zákonnému termínu splatnosti nebo k datu předčasného ukončení smlouvy o zajištění úvěrového rizika dokončena. Tato doba prodloužení není delší než dva roky. Smlouva o zajištění úvěrového rizika stanoví, že do konce takové doby prodloužení musí být provedena poslední platba ze zajištění úvěrového rizika na základě původcova odhadu konečné ztráty, který by původce musel zaznamenat v jeho účetní uzávěrce v dané době v případě, že by smlouva o zajištění úvěrového rizika neexistovala a nepokrývala žádné ztráty.

V případě, že byla smlouva o zajištění úvěrového rizika ukončena, bude restrukturalizace dluhu pokračovat s ohledem na veškeré nevyřízené úvěrové události, které nastaly před tímto ukončením, a to stejným způsobem, který je uveden v prvním pododstavci.

Prémie za zajištění úvěrového rizika, které mají být uhrazeny podle smlouvy o zajištění úvěrového rizika, jsou strukturovány jako podmíněné nesplacenou nominální hodnotou výkonných sekuritizovaných expozic v okamžiku platby a zohledňují riziko zajištěné tranše. Smlouva o zajištění úvěrového rizika pro takové účely nestanoví zaručené odměny, úhrady odměn předem, slevové mechanismy nebo jiné mechanismy, které mohou zabránit skutečné alokaci ztrát investorům nebo ji snížit nebo vrátit část uhrazené odměny původci po uplynutí doby splatnosti transakce.

Odchylně od třetího pododstavce tohoto odstavce je povoleno provádět úhradu odměn předem, pokud je to v souladu s předpisy týkajícími se poskytování státní pomoci, a to v případech, kdy je ve vnitrostátním právu členského státu výslovně stanoven systém záruk a využívá protizáruku kteréhokoli ze subjektů uvedených v čl. 214 odst. 2 písm. a) až d) nařízení (EU) č. 575/2013.

Transakční dokumentace popisuje, jak jsou prémie za zajištění úvěrového rizika a případné kupóny vypočítány s ohledem na každé datum platby po dobu celé existence sekuritizace.

Právo investorů získat prémii za zajištění úvěrového rizika je vymahatelné.

4. Původce jmenuje nezávislého ověřovatele přede dnem uzavření transakce. Nezávislý ověřovatel u každé podkladové expozice, pro kterou je vydáno oznámení o úvěrové události, ověřuje alespoň následující skutečnosti:

a) že úvěrová událost uvedená v oznámení o úvěrové události je úvěrovou událostí v souladu s podmínkami uvedenými ve smlouvě o zajištění úvěrového rizika;

b) že podkladová expozice byla v době vzniku dané úvěrové události zahrnuta v referenčním portfoliu;

c) že podkladová expozice splňovala v době svého zahrnutí do referenčního portfolia kritéria způsobilosti;

d) že v případech, kdy byla podkladová expozice přidána do sekuritizace v důsledku doplnění, splňovalo takové doplnění příslušné podmínky;

e) že konečná ztráta souhlasí se ztrátou, kterou původce zaznamenal do svého výkazu zisků a ztrát;

f) že ztráty ve vztahu k podkladovým expozicím byly v okamžiku poslední platby ze zajištění úvěrového rizika správně přiděleny investorům.

Nezávislý ověřovatel je nezávislý na původci, investorech a v příslušných případech i sekuritizační jednotce a své jmenování do funkce nezávislého ověřovatele přijal před datem uzávěrky transakce.

Nezávislý ověřovatel může provést ověření na vzorku namísto ověřování každé jednotlivé podkladové expozice, za kterou je platba ze zajištění úvěrového rizika požadována. Investoři však mohou požádat o ověření způsobilosti jakékoli podkladové expozice, pokud nejsou spokojeni s ověřením prostřednictvím vzorku.

Původce do transakční dokumentace zahrne závazek, že nezávislému ověřovateli poskytne všechny nezbytné informace k ověření požadavků uvedených v prvním pododstavci.

5. Původce nesmí ukončit transakci před její plánovanou splatností z jiného než níže uvedeného důvodu:

a) platební neschopnost investora;

b) neschopnost investora zaplatit jakékoli částky splatné podle smlouvy o zajištění úvěrového rizika nebo porušení jakékoli významné povinnosti stanovené v transakčních dokumentech, k němuž dojde ze strany investora;

c) relevantní regulační události, včetně:

   i) relevantní změny v unijních nebo vnitrostátních právních předpisech, relevantní změny případně provedené příslušnými orgány v souvislosti s úředně zveřejňovaným výkladem těchto právních předpisů, nebo příslušné změny ve zdanění či účetním zpracování transakcí, které mají významný nepříznivý dopad na ekonomickou účinnost transakce, vždy porovnávané s ekonomickou účinností transakce, jež byla očekávána v okamžiku uzavření transakce, a které nebylo možné v takovém okamžiku rozumně očekávat,

   ii) rozhodnutí příslušného orgánu, že původce nebo jakýkoli přidružený subjekt původce není nebo již není oprávněn uznat převod významného úvěrového rizika v souladu s čl. 245 odst. 2 nebo 3 nařízení (EU) č. 575/2013 v souvislosti se sekuritizací;

d) využití opce na ukončení transakce v daném časovém okamžiku („time call"), pokud se časové období měřené od data uzávěrky transakce rovná nebo je delší než vážená průměrná životnost původního referenčního portfolia ke dni uzávěrky transakce;

e) uplatnění opce na zpětný odkup ve smyslu čl. 242 bodu 1 nařízení (EU) č. 575/2013;

f) v případě osobního zajištění úvěrového rizika se investor již nadále nekvalifikuje jako způsobilý poskytovatel zajištění v souladu s požadavky stanovenými v odstavci 8.

Transakční dokumentace uvádí, zda jsou jakákoli práva na koupi uvedená v písmenech d) a e) zahrnuta v dotčené transakční dokumentaci a jakým způsobem jsou tato práva na koupi strukturována.

Pro účely písmene d) nesmí být opce typu „time call" strukturována způsobem, který by zabránil alokaci ztrát na pozice úvěrového posílení nebo jiné pozice, jež drží investoři, ani jiným způsobem poskytujícím úvěrové posílení.

Pokud se uplatní opce typu „time call", původci informují příslušné orgány o tom, jak jsou požadavky uvedené ve druhém a třetím pododstavci plněny, včetně odůvodnění použití opce typu „time call" a důvěryhodného vysvětlení prokazujícího, že důvodem pro použití této opce není zhoršení kvality podkladových aktiv.

V případě majetkového zajištění úvěrového rizika je po ukončení smlouvy o zajištění úvěrového rizika kolaterál vrácen investorům podle seniority tranší na základě ustanovení příslušného insolvenčního práva, které se vztahuje na původce.

6. Investoři nesmějí ukončit transakci před její plánovanou splatností z žádného jiného důvodu, než je neschopnost uhradit prémii za zajištění úvěrového rizika nebo jiné závažné porušení smluvních závazků ze strany původce.

7. Původce může provést syntetické nadměrné rozpětí, které je pro investory dostupné jako úvěrové posílení, pokud jsou splněny všechny z následujících podmínek:

a) výše syntetického nadměrného rozpětí, které původce použije jako úvěrové posílení v každém platebním období, je uvedena v transakční dokumentaci a vyjádřena fixní procentuální sazbou celkového zůstatku portfolia na počátku příslušného platebního období (fixní syntetické nadměrné rozpětí);

b) syntetické nadměrné rozpětí, které není použito k pokrytí úvěrových ztrát, které nastanou během každého platebního období, musí být vráceno původci;

c) v případě původců, kteří používají přístup založený na interním ratingu (dále jen „přístup IRB") uvedený v čl. 143 nařízení (EU) č. 575/2013, není roční celková přidělená částka vyšší než výše regulační očekávané ztráty všech podkladových expozic za daný rok, která se vypočítá v souladu s článkem 158 uvedeného nařízení;

d) v případě původců, kteří nepoužívají přístup IRB uvedený v článku 143 nařízení (EU) č. 575/2013, je výpočet roční očekávané ztráty podkladového portfolia jasně stanoven v transakční dokumentaci;

e) transakční dokumentace stanoví podmínky uvedené v tomto odstavci.

8. Smlouva o zajištění úvěrového rizika musí mít jednu z následujících forem:

a) záruka, která splňuje požadavky uvedené v části třetí hlavě II kapitole 4 nařízení (EU) č. 575/2013, kterou je úvěrové riziko převedeno na jakýkoli subjekt uvedený v čl. 214 odst. 2 písm. a) až d) nařízení (EU) č. 575/2013, pokud výše expozice vůči investorovi činí 0 % rizikové váhy podle části třetí hlavy II kapitoly 2 uvedeného nařízení;

b) záruka, která splňuje požadavky uvedené v části třetí hlavě II kapitole 4 nařízení (EU) č. 575/2013, která využívá protizáruku jakéhokoli subjektu uvedeného v písmenu a) tohoto odstavce; nebo

c) jiné zajištění úvěrového rizika neuvedené v písmenech a) a b) tohoto odstavce ve formě záruky, úvěrového derivátu nebo úvěrového dluhového cenného papíru, které splňují požadavky stanovené v článku 249 nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jsou závazky investora zajištěny kolaterálem, který splňuje požadavky stanovené v odstavcích 9 a 10 tohoto článku.

9. Jiné zajištění úvěrového rizika uvedené v odst. 8 písm. c) musí splňovat následující požadavky:

a) právo původce použít kolaterál ke splnění závazků investorů ohledně úhrady ze zajištění je vymahatelné a jeho vymahatelnost je zajištěná vhodnou dohodou o kolaterálu;

b) právo investorů vrátit jakýkoli kolaterál, který nebyl použit za účelem provedení platby ze zajištění, je-li sekuritizace zrušena nebo jsou-li tranše splaceny, je vymahatelné;

c) pokud je kolaterál investován do cenných papírů, jsou v transakční dokumentaci stanovena kritéria způsobilosti a ujednání o úschově daných cenných papírů.

Transakční dokumentace určí, zda jsou investoři nadále vystaveni úvěrovému riziku původce.

Původce získá stanovisko kvalifikovaného právního poradce, který potvrdí vymahatelnost zajištění úvěrového rizika ve všech příslušných jurisdikcích.

10. V případech, ve kterých je zajištění úvěrového rizika poskytnuto v souladu s odst. 8 písm. c) tohoto článku, mají původce a investor možnost využít kolaterál vysoké kvality, kterým se rozumí:

a) kolaterál ve formě dluhových cenných papírů s rizikovou váhou 0 % uvedených v části třetí hlavě II kapitole 2 nařízení (EU) č. 575/2013, které splňují všechny následující podmínky:

   i) tyto dluhové cenné papíry mají zbývající maximální dobu splatnosti tři měsíce, což nepřesahuje dobu zbývající do příštího data platby;

   ii) tyto dluhové cenné papíry mohou být vyplaceny v hotovosti ve výši rovnající se zůstatku zajištěné tranše,

   iii) tyto dluhové cenné papíry drží schovatel, který je nezávislý na původci a investorech;

b) kolaterál v hotovosti držený nezávislou úvěrovou institucí se stupněm úvěrové kvality 3 nebo vyšším v souladu s přiřazováním stanoveným v článku 136 nařízení (EU) č. 575/2013.

Odchylně od prvního pododstavce tohoto odstavce, s výhradou výslovného souhlasu v konečné transakční dokumentaci ze strany investora a po provedení postupů náležité péče podle článku 5 tohoto nařízení, včetně posouzení případné relevantní expozice úvěrového rizika protistrany, smí mít pouze původce přístup k vysoce kvalitnímu kolaterálu ve formě hotovostních vkladů u původce nebo jednoho z jeho přidružených subjektů, pokud původce nebo jeden z jeho přidružených subjektů splňuje úvěrovou kvalitu minimálně na stupni 2 v souladu s přiřazováním stanoveným v článku 136 nařízení (EU) č. 575/2013.

Příslušné orgány určené podle čl. 29 odst. 5 mohou po konzultaci s orgánem EBA povolit kolaterál ve formě hotovostních vkladů u původce nebo jednoho z jeho přidružených subjektů, pokud původce nebo jeden z jeho přidružených subjektů splňuje úvěrovou kvalitu na stupni 3, lze-li doložit obtíže na trhu, objektivní překážky související se stupněm úvěrové kvality přiděleným členskému státu instituce nebo významné potenciální problémy v oblasti koncentrace v dotčeném členském státě kvůli uplatňování požadavku, aby úvěrová kvalita byla minimálně na stupni 2, který je uveden ve druhém pododstavci.

Pokud nezávislá úvěrová instituce nebo původce nebo jeden z jeho přidružených subjektů již nesplňují minimální stupeň úvěrové kvality , je kolaterál do devíti měsíců převeden na nezávislou úvěrovou instituci se stupněm úvěrové kvality 3 nebo vyšším, nebo se kolaterál investuje do cenných papírů, které splňují kritéria stanovená v písmeni a) prvního pododstavce.

Požadavek stanovený tímto odstavcem se považuje za splněný v případě investic do úvěrových dluhových cenných papírů vydaných původcem v souladu s článkem 218 nařízení (EU) č. 575/2013.

Orgán EBA sleduje uplatňování postupů zajištění stanovených v tomto článku a věnuje pozornost především úvěrovému riziku protistrany a dalším hospodářským a finančním rizikům neseným investory, která z těchto postupů zajištění vyplývají.

Orgán EBA podá zprávu o svých zjištěních Komisi do 10. dubna 2023.

Do 10. října 2023 předloží Komise na základě zprávy orgánu EBA Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování tohoto článku se zvláštním zaměřením na riziko nadměrného nahromadění úvěrového rizika protistrany ve finančním systému, případně spolu s legislativním návrhem na změnu tohoto článku.“

11) Článek 27 se mění takto:

a) v odstavci 1 se první a druhý pododstavec nahrazují tímto:

„Původci a sponzoři pomocí šablony uvedené v odstavci 7 tohoto článku společně oznámí orgánu ESMA, že sekuritizace splňuje požadavky uvedené v článcích 19 až 22, článcích 23 až 26, nebo článcích 26a až 26e (dále jen „oznámení STS sekuritizace“). V případě programu ABCP za oznámení skutečnosti, že tento program a v jeho rámci i transakce ABCP splňují požadavky článku 24, odpovídá pouze sponzor. V případě syntetické sekuritizace je za oznámení odpovědný pouze původce.

Oznámení STS sekuritizace musí obsahovat vysvětlení původce a sponzora o způsobu dosažení souladu s kritérii pro STS sekuritizace stanovenými v článcích 20 až 22, článcích 24 až 26 nebo článcích 26b až 26e.“;

b) odstavec 2 se mění takto:

i) v prvním pododstavci se první věta nahrazuje tímto:

„Původce, sponzor nebo sekuritizační jednotka mohou při posuzování toho, zda sekuritizace splňuje požadavky článků 19 až 22, článků 23 až 26 nebo článků 26a až 26e, využívat služeb třetí strany s povolením podle článku 28.“;

ii) v druhém pododstavci se první věta nahrazuje tímto:

„Pokud původce, sponzor nebo sekuritizační jednotka při posuzování toho, zda sekuritizace splňuje články 19 až 22, články 23 až 26 nebo články 26a až 26e, využijí služeb třetí strany s povolením podle článku 28, musí oznámení STS sekuritizace obsahovat prohlášení, že dodržení kritérií pro STS sekuritizace bylo potvrzeno touto třetí stranou s povolením.“;

c) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Přestane-li sekuritizace splňovat požadavky uvedené v článcích 19 až 22, článcích 23 až 26 nebo článcích 26a až 26e, oznámí to původce a případně sponzor neprodleně orgánu ESMA a informují svůj příslušný orgán.“;

d) v odstavci 5 se první věta nahrazuje tímto:

„Orgán ESMA vede na svých oficiálních internetových stránkách seznam všech sekuritizací, ve vztahu k nimž mu původci a sponzoři oznámili, že splňují požadavky uvedené v článcích 19 až 22, článcích 23 až 26 nebo článcích 26a až 26e.“;

e) v odstavci 6 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Orgán ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 10. října 2021.“;

f) v odstavci 7 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Orgán ESMA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 10. října 2021.“

12) V čl. 28 odst. 1 se první věta nahrazuje tímto:

„1. Třetí strana uvedená v čl. 27 odst. 2 musí mít povolení příslušného orgánu posuzovat soulad sekuritizací s kritérii pro STS sekuritizace stanovenými v článcích 19 až 22, článcích 23 až 26 nebo článcích 26a až 26e.“

13) V čl. 29 odst. 5 se druhá věta nahrazuje tímto:

„Členské státy informují Komisi a orgán ESMA o určení příslušných orgánů podle tohoto odstavce do 10. října 2021. Do doby, než bude určen příslušný orgán pro dohled nad dodržováním požadavků uvedených v článcích 26a až 26e, dohlíží na jejich dodržování rovněž příslušný orgán určený pro dohled nad dodržováním požadavků uvedených v článcích 18 až 27 platných ke dni 8. dubna 2021.”

14) Článek 30 odst. 2 se mění takto:

a) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) postupy a mechanismy pro správné oceňování a průběžné ponechávání si podstatného čistého ekonomického podílu v souladu s čl. 6 odst. 1 a pro shromažďování a včasné poskytování veškerých informací v souladu s článkem 7;";

b) vkládá se nové písmeno, které zní:

„aa) u expozic, které nejsou součástí sekuritizace NPE:

i) kritéria pro poskytování úvěrů uplatňovaná na výkonné expozice v souladu s článkem 9;

ii) řádné standardy pro výběr a stanovení ceny uplatňované na podkladové expozice, které jsou nevýkonnými expozicemi podle čl. 9 odst. 1 druhého pododstavce;";

c) doplňují se nová písmena, která znějí:

„d) u sekuritizací NPE postupy a mechanismy zajišťující soulad s čl. 9 odst. 1 a bránící zneužití výjimky stanovené v čl. 9 odst. 1 druhém pododstavci;

e) u STS rozvahových sekuritizací postupy a mechanismy zajišťující soulad s články 26b až 26e;".

15) Článek 31 se nahrazuje tímto:

„Článek 31

Makroobezřetnostní dohled nad sekuritizačním trhem

1. V rámci svého mandátu odpovídá Evropská rada pro systémová rizika za makroobezřetnostní dohled nad sekuritizačním trhem Unie.

2. Evropská rada pro systémová rizika nepřetržitě sleduje vývoj na sekuritizačních trzích s cílem přispívat k předcházení systémovým rizikům pro finanční stabilitu v Unii, která jsou důsledkem vývoje v rámci finančního systému, nebo k jejich snižování, při zohlednění makroekonomického vývoje, aby nedocházelo k výskytu rozsáhlých finančních problémů. Kdykoli to považuje za nezbytné, avšak alespoň jednou za tři roky, zveřejní Evropská rada pro systémová rizika ve spolupráci s orgánem EBA zprávu o dopadech sekuritizačního trhu na finanční stabilitu s cílem poukázat na rizika pro finanční stabilitu.

3. Aniž je dotčen odstavec 2 tohoto článku a zpráva uvedená v článku 44, zveřejní Evropská rada pro systémová rizika v úzké spolupráci s evropskými orgány dohledu do 31. prosince 2022 zprávu posuzující dopad zavedení STS rozvahových sekuritizací na finanční stabilitu a případná potenciální systémová rizika, jako jsou rizika vyplývající z koncentrace a vzájemné propojenosti mezi neveřejnými prodejci úvěrového zajištění.

Zpráva Evropské rady pro systémová rizika uvedená v prvním pododstavci zohlední specifika syntetické sekuritizace, totiž její typickou nestandardní a soukromou povahu na finančních trzích, přičemž Evropská rada pro systémová rizika ve své zprávě dále zhodnotí, zda zacházení s STS rozvahovými sekuritizacemi přispívá k celkovému snížení rizik v rámci finančního systému a k lepšímu financování reálné ekonomiky.

Při přípravě své zprávy využívá Evropská rada pro systémová rizika různé relevantní zdroje údajů, jako jsou:

a) údaje shromážděné příslušnými orgány v souladu s čl. 7 odst. 1;

b) výsledky přezkumů provedených příslušnými orgány v souladu s čl. 30 odst. 2 a

c) údaje uložené v registrech sekuritizací v souladu s článkem 10.

4. V souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1092/2010 poskytne Evropská rada pro systémová rizika varování a v případě potřeby vydá doporučení pro přijetí nápravného opatření v reakci na rizika uvedená v odstavcích 2 a 3 tohoto článku, mimo jiné ohledně vhodnosti změny úrovní ponechaného rizika, nebo pro přijetí dalších makroobezřetnostních opatření.

Do tří měsíců od obdržení doporučení informuje adresát tohoto doporučení v souladu s článkem 17 nařízení (EU) č. 1092/2010 Evropský parlament, Radu, Komisi a Evropskou radu pro systémová rizika o opatřeních, jež přijal v reakci na toto doporučení a v případě nečinnosti poskytne náležité zdůvodnění.“

16) Článek 32 se mění takto:

a) v odstavci 1 se písmeno e) nahrazuje tímto:

„e) sekuritizace je označena jako STS sekuritizace a původce, sponzor nebo sekuritizační jednotka této sekuritizace nesplnili požadavky stanovené v článcích 19 až 22, článcích 23 až 26 nebo článcích 26a až 26e;“;

b) odstavec 2 se mění takto:

i) písmeno d) se nahrazuje tímto:

„d) v případě porušení uvedeného v odst. 1 prvním pododstavci písm. e) nebo f) tohoto článku dočasný zákaz zabraňující původci a sponzorovi oznamovat podle čl. 27 odst. 1, že sekuritizace splňuje požadavky stanovené v článcích 19 až 22, článcích 23 až 26 nebo článcích 26a až 26e.“;

ii) písmeno h) se nahrazuje tímto:

„h) v případě porušení uvedeného v odst. 1 prvním pododstavci písm. h) tohoto článku dočasné odnětí povolení třetí strany podle článku 28 posuzovat soulad sekuritizace s články 19 až 22, články 23 až 26 nebo články 26a až 26e.“

17) Vkládá se nový článek, který zní:

„*Článek 43a*

Přechodná ustanovení týkající se STS rozvahových sekuritizací

1. Ve vztahu k syntetickým sekuritizacím, pro které smlouva o zajištění úvěrového rizika nabyla účinnosti před 9. dubnem 2021, smějí původci a sekuritizační jednotky používat označení „STS“ nebo „jednoduchá, transparentní a standardizovaná“ či označení, které na tyto pojmy přímo nebo nepřímo odkazuje, pouze tehdy, pokud jsou v době oznámení podle čl. 27 odst. 1 splněny požadavky stanovené v článku 18 a podmínky stanovené v odstavci 3 tohoto článku.

2. Do dne použitelnosti regulačních technických norem uvedených v čl. 27 odst. 6 původci pro účely povinnosti stanovené v čl. 27 odst. 1 písemně zpřístupní nezbytné informace orgánu ESMA.

3. Sekuritizace, jejichž počáteční sekuritizované pozice byly vytvořeny před 9. dubnem 2021, jsou považovány za STS, pokud:

a) v okamžiku vytvoření počátečních sekuritizovaných pozic splňovaly požadavky stanovené v čl. 26b odst. 1 až 5, odst. 7 až 9 a odst. 11 a 12, čl. 26c odst. 1 a 3, čl. 26e odst. 1, čl. 26e odst. 2 prvním pododstavci, čl. 26e odst. 3 třetím a čtvrtém pododstavci a čl. 26e odst. 6 až 9 a

b) od okamžiku oznámení podle čl. 27 odst. 1 splňují požadavky stanovené v čl. 26b odst. 6 a 10, čl. 26c odst. 2 a 4 až 10, čl. 26d odst. 1 až 5 a čl. 26e odst. 2 druhém až sedmém pododstavci, čl. 26e odst. 3 prvním, druhém a pátém pododstavci a čl. 26e odst. 4 a 5.

4. Pro účely odst. 3 písm. b) tohoto článku platí:

a) v čl. 26d odst. 2 se slovy „před uzavřením transakce“ rozumí „před oznámením podle čl. 27 odst. 1“;

b) v čl. 26d odst. 3 se slovy „před stanovením ceny sekuritizace“ rozumí „před oznámením podle čl. 27 odst. 1“;

c) v čl. 26d odst. 5:

i) ve druhé větě se slovy „před stanovením ceny“ rozumí „před oznámením podle čl. 27 odst. 1“;

ii) ve třetí větě se slovy „před stanovením ceny alespoň v pracovní nebo počáteční podobě“ rozumí „před oznámením podle čl. 27 odst. 1“;

iii) požadavek uvedený ve čtvrté větě se nepoužije;

iv) odkazy na dodržování článku 7 se vykládají tak, jako by se článek 7 na dané sekuritizace vztahoval bez ohledu na čl. 43 odst. 1.”

18) Článek 44 se mění takto:

a) v prvním pododstavci se doplňuje nové písmeno, které zní:

„e) zeměpisné poloze sekuritizačních jednotek”;

b) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Komise na základě informací, které jsou jí poskytovány každé tři roky podle písmene e), poskytne posouzení důvodů pro výběr dané polohy, včetně informací, pokud jsou dostupné a přístupné, o tom, do jaké míry hraje existence příznivého daňového a regulačního režimu zásadní úlohu při tomto výběru.”

19) Článek 45 se zrušuje.

20) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 45a

Vypracování rámce pro udržitelnou sekuritizaci

1. Orgán EBA zveřejní do 1. listopadu 2021 v úzké spolupráci s orgány ESMA a EIOPA zprávu o vypracování konkrétního rámce pro udržitelnou sekuritizaci, aby byly do tohoto nařízení zapracovány požadavky na zajištění transparentnosti související s udržitelností. Tato zpráva řádně posoudí zejména:

a) uplatňování přiměřených požadavků na zpřístupňování informací a zajištění náležité péče, které se týkají potenciálního příznivého i nepříznivého dopadu aktiv financovaných prostřednictvím podkladových expozic na faktory udržitelnosti;

b) obsah, metodologii a strukturu informací týkajících se faktorů udržitelnosti s ohledem na jejich příznivé i nepříznivé environmentální a sociální dopady a dopady na správu a řízení;

c) jak zavést konkrétní rámec pro udržitelnou sekuritizaci, který zohlední finanční produkty, na které se vztahují články 8 a 9 nařízení (EU) 2019/2088, nebo z nich vychází a který případně vezme v úvahu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/852 *;

d) možný vliv rámce pro udržitelnou sekuritizaci na finanční stabilitu, rozšíření unijního sekuritizačního trhu a úvěrovou kapacitu bank.

2. Při vypracovávání zprávy uvedené v odstavci 1 tohoto článku orgán EBA případně zohlední požadavky na transparentnost stanovené v článcích 3, 4, 7, 8 a 9 nařízení (EU) 2019/2088 nebo z nich vychází a využívá informací získaných od Evropské agentury pro životní prostředí a Společného výzkumného střediska Evropské komise.

3. Spolu se zprávou o přezkumu podle článku 46 předloží Komise na základě zprávy orgánu EBA uvedené v odstavci 1 tohoto článku Evropskému parlamentu a Radě zprávu o vytvoření zvláštního rámce pro udržitelnou sekuritizaci. Ke zprávě Komise případně připojí legislativní návrh.

* Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/852 ze dne 18. června 2020 o zřízení rámce pro usnadnění udržitelných investic a o změně nařízení (EU) 2019/2088 (Úř. věst. L 198, 22.6.2020, s. 13).”

21) V článku 46 se druhý pododstavec mění takto:

a) písmeno f) se nahrazuje tímto:

„f) plnění požadavků stanovených v čl. 22 odst. 4 a čl. 26d odst. 4 a otázku, zda mohou být rozšířeny na sekuritizace, jejichž podkladovými expozicemi nejsou půjčky na obytné nemovitosti nebo půjčky či leasingy na automobily, s ohledem na to, aby se usnadnilo zpřístupňování informací o životním prostředí, sociálních záležitostech a správě a řízení;";

b) doplňuje se nové písmeno, které zní:

„i) možnost další standardizace a dalších požadavků na zpřístupňování informací s ohledem na vyvíjející se tržní postupy, zejména za pomoci šablon, pro tradiční i syntetické sekuritizace, včetně nestandardních soukromých sekuritizací, u nichž podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1129 * není stanovena povinnost vypracovat prospekt.

* Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1129 ze dne 14. června 2017 o prospektu, který má být uveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování na regulovaném trhu, a o zrušení směrnice 2003/71/ES (Úř. věst. L 168, 30.6.2017, s. 12)."

Článek 2

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu 31. března 2021.

Za Evropský parlament	*Za Radu*
Předseda	*předsedkyně*
D. M. SASSOLI	A. P. ZACARIAS

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2021/558

ze dne 31. března 2021,

kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jde o úpravy rámce pro sekuritizaci na podporu hospodářského oživení v reakci na krizi způsobenou onemocněním COVID-19

(Text s významem pro EHP)

PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ([1]),

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([2]),

v souladu s řádným legislativním postupem ([3]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Krize způsobená onemocněním COVID-19 má závažný dopad na obyvatelstvo, podniky, systémy zdravotní péče a hospodářství členských států. Komise ve svém sdělení ze dne 27. května 2020, nazvaném „Chvíle pro Evropu: náprava škod a příprava na příští generaci“, zdůraznila, že likvidita a přístup k financování budou v nadcházejících měsících i nadále představovat problém. Je proto zásadně důležité podpořit oživení po závažném hospodářském otřesu způsobeném pandemií COVID-19, a to zavedením cílených změn stávajících právních předpisů ve finanční oblasti.

(2) Úvěrové instituce a investiční podniky (dále jen „instituce“) budou hrát v rámci tohoto oživení klíčovou úlohu. Zároveň budou pravděpodobně samy zasaženy zhoršující se hospodářskou situací. Příslušné orgány poskytly institucím dočasný kapitál, likviditu a operační úlevu s cílem zajistit, aby instituce mohly i nadále plnit svoji úlohu při financování reálné ekonomiky i přes náročnější prostředí. Za tímto účelem již Evropský parlament a Rada přijaly v reakci na krizi způsobenou onemocněním COVID-19 určité cílené úpravy nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ([4]) a (EU) 2019/876 ([5]).

(3) Sekuritizace představuje významný prvek řádně fungujících finančních trhů, protože přispívá k diverzifikaci zdrojů financování institucí a k uvolnění regulatorního kapitálu, který je poté možné převést tak, aby podporoval další poskytování úvěrů. Sekuritizace kromě toho poskytuje institucím i jiným účastníkům trhu další investiční příležitosti, čímž umožňuje diverzifikovat portfolio a usnadňuje tok prostředků podnikům a fyzickým osobám jak v rámci jednotlivých členských států, tak přes hranice v celé Unii.

([1]) Úř. věst. C 377, 9.11.2020, s. 1.

([2]) Úř. věst. C 10, 11.1.2021, s. 30.

([3]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 25. března 2021 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 30. března 2021 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

([4]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

([5]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/876 ze dne 20. května 2019, kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jde o pákový poměr, ukazatel čistého stabilního financování, požadavky na kapitál a způsobilé závazky, úvěrové riziko protistrany, tržní riziko, expozice vůči ústředním protistranám, expozice vůči subjektům kolektivního investování, velké expozice, požadavky na podávání zpráv a zpřístupňování informací, a nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 150, 7.6.2019, s. 1).

(4) Je důležité posílit schopnost institucí po pandemii COVID-19 poskytovat reálné ekonomice potřebný tok financování, a současně zajistit, aby byla zavedena odpovídající obezřetnostní ochranná opatření k zachování finanční stability. Cílené změny nařízení (EU) č. 575/2013 týkající se rámce pro sekuritizaci by přispěly k dosažení těchto cílů a posílily soudržnost a doplňkovost uvedeného rámce s různými opatřeními, která se přijímají na unijní a vnitrostátní úrovni v reakci na krizi způsobenou onemocněním COVID-19.

(5) Konečné prvky rámce Basilej III, zveřejněného dne 7. prosince 2017, ukládají v případě sekuritizovaných expozic požadavek minimálního úvěrového hodnocení pouze pro omezenou skupinu poskytovatelů zajištění, totiž pro subjekty, které nejsou vládními subjekty, subjekty veřejného sektoru, institucemi nebo jinými obezřetnostně regulovanými finančními institucemi. Je proto nezbytné změnit čl. 249 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013 tak, aby byl v souladu s rámcem Basilej III, aby se zvýšila účinnost vnitrostátních systémů veřejných záruk, které podporují strategie institucí pro sekuritizaci nevýkonných expozic po pandemii COVID-19.

(6) Stávající unijní obezřetnostní rámec pro sekuritizaci je navržen na základě nejběžnějších vlastností typických sekuritizačních transakcí, totiž úvěrů bez selhání. Evropský orgán pro bankovnictví (dále jen „EBA“ nebo „orgán EBA“) ve svém Stanovisku k regulačnímu zacházení se sekuritizacemi nevýkonných expozic ([6]) (dále jen „stanovisko orgánu EBA“) poukázal na to, že současný obezřetnostní rámec pro sekuritizaci stanovený v nařízení (EU) č. 575/2013 vede k nepřiměřeným kapitálovým požadavkům, je-li použit na sekuritizace nevýkonných expozic, neboť přístup k sekuritizaci založený na interním ratingu (dále jen „přístup SEC-IRBA“) a standardizovaný přístup k sekuritizaci (dále jen „přístup SEC-SA“) nejsou v souladu s rizikovými faktory specifickými pro nevýkonné expozice. Mělo by být proto zavedeno zvláštní zacházení pro sekuritizace nevýkonných expozic, které bude vycházet ze stanoviska orgánu EBA a z mezinárodně dohodnutých standardů.

(7) Vzhledem k tomu, že je velmi pravděpodobné, že trh s nevýkonnými expozicemi v důsledku krize způsobené onemocněním COVID-19 poroste a podstatně se změní, měl by být pečlivě sledován trh sekuritizací nevýkonných expozic a v budoucnu přehodnocen obezřetnostní rámec pro sekuritizaci nevýkonných expozic na základě potenciálně většího souboru údajů.

(8) EBA ve své „Zprávě o rámci STS pro syntetickou sekuritizaci“ ze dne 6. května 2020 doporučil, aby byl zaveden zvláštní rámec pro jednoduché, transparentní a standardizované (STS) rozvahové sekuritizace. Vzhledem k nižšímu riziku zprostředkování a riziku modelu u STS rozvahové sekuritizace ve srovnání se syntetickou sekuritizací jinou než STS by mělo být zavedeno odpovídající rizikově citlivé nastavení kapitálových požadavků pro STS rozvahové sekuritizace, jak je uvedeno ve zmíněné zprávě, s přihlédnutím ke stávajícímu preferenčnímu regulatornímu zacházení s přednostními tranšemi portfolií cenných papírů malých a středních podniků. EBA by měl být pověřen sledováním fungování trhu STS rozvahových sekuritizací. Větší využití STS rozvahové sekuritizace podporované rizikově citlivějším zacházením pro tranše s vyšší předností v rámci těchto sekuritizací by uvolnilo regulatorní kapitál a v konečném důsledku by mohlo s náležitou mírou obezřetnosti dále zvýšit kapacitu institucí poskytovat úvěry.

(9) Je třeba zachovat právní účinky pro nesplacené pozice s vyšší předností v syntetických sekuritizacích, které splňovaly podmínky pro preferenční obezřetnostní zacházení přede dnem vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost.

(10) V souvislosti s hospodářským oživením po krizi způsobené onemocněním COVID-19 je nezbytné, aby koncoví uživatelé mohli účinně zajišťovat svá rizika za účelem ochrany spolehlivosti svých rozvah. V závěrečné zprávě fóra na vysoké úrovni pro unii kapitálových trhů je uvedeno, že příliš konzervativní standardizovaný přístup k úvěrovému riziku protistrany (dále jen „přístup SA-CCR“) by mohl z hlediska koncových uživatelů nepříznivě ovlivnit dostupnost finančního zajištění a náklady na něj. V tomto ohledu by Komise měla přezkoumat nastavení přístupu SA-CCR do 30. června 2021, přičemž by měla řádně zohlednit specifika evropského bankovního sektoru a hospodářství, rovné podmínky na mezinárodní úrovni a veškerý vývoj v oblasti mezinárodních standardů a fór.

(11) Syntetické nadměrné rozpětí (SES) je mechanismus, který je v sekuritizaci některých tříd aktiv běžně používán a který umožňuje původcům snížit náklady zajištění a investorům expozici vůči riziku. Mělo by být stanoveno zvláštní obezřetnostní zacházení se syntetickým nadměrným rozpětím, aby se zabránilo jeho využívání pro účely

([6]) Stanovisko Evropského orgánu pro bankovnictví týkající se regulatorního zacházení se sekuritizacemi nevýkonných expozic, vydané pro Evropskou komisi, EBA-OP-2019-13, zveřejněné dne 23. října 2019.

regulatorní arbitráže. V této souvislosti dochází k regulatorní arbitráži, pokud instituce, která je původcem, poskytne úvěrové posílení sekuritizovaným pozicím drženým poskytovateli zajištění tím, že smluvně určí určité částky ke krytí ztrát ze sekuritizovaných expozic během doby trvání transakce, a tyto částky, které zatěžují výkaz příjmů instituce, která je původcem, podobným způsobem jako nefinancovaná záruka, nejsou rizikově vážené.

(12) EBA by měl být pověřen vypracováním návrhů regulačních technických norem, aby se zajistilo harmonizované určení hodnoty expozice syntetického nadměrného rozpětí. Tyto regulační technické normy by měly být zavedeny dříve, než se nové obezřetnostní zacházení začne uplatňovat. Aby se zabránilo narušení trhu se syntetickými sekuritizacemi, měly by mít instituce dostatek času na uplatnění nového obezřetnostního zacházení se syntetickým nadměrným rozpětím.

(13) V rámci své zprávy o fungování obezřetnostního rámce pro sekuritizace by Komise měla rovněž přezkoumat nové obezřetnostní zacházení se syntetickým nadměrným rozpětím s ohledem na vývoj na mezinárodní úrovni.

(14) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž maximalizovat schopnost institucí poskytovat úvěry a absorbovat ztráty související s krizí způsobenou onemocněním COVID-19 a zároveň zajistit jejich trvalou odolnost, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich z důvodu jejich rozsahu a účinků může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

(15) Nařízení (EU) č. 575/2013 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.

(16) S ohledem na potřebu co nejrychleji zavést cílená opatření na podporu hospodářského oživení po krizi způsobené onemocněním COVID-19 by mělo toto nařízení vstoupit v platnost co nejdříve, a to třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Změny nařízení (EU) č. 575/2013

Nařízení (EU) č. 575/2013 se mění takto:

1) V článku 242 se doplňuje nový bod, který zní:

„20) „syntetickým nadměrným rozpětím“ syntetické nadměrné rozpětí ve smyslu čl. 2 bodu 29 nařízení (EU) 2017/2402.“

2) Článek 248 se mění takto:

a) v odstavci 1 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„e) hodnota expozice syntetického nadměrného rozpětí zahrnuje příslušně tyto položky:

i) jakékoli příjmy ze sekuritizovaných expozic již zaúčtované institucí, která je původcem, ve výkazu příjmů podle použitelného účetního rámce, jež instituce, která je původcem, smluvně určila pro transakci jako syntetické nadměrné rozpětí, a které je stále k dispozici pro absorpci ztrát;

ii) jakékoli syntetické nadměrné rozpětí smluvně určené institucí, která je původcem, v jakémkoli předchozím období a jež je stále k dispozici pro absorpci ztrát;

iii) jakékoli syntetické nadměrné rozpětí smluvně určené institucí, která je původcem, pro stávající období a jež je stále k dispozici pro absorpci ztrát;

iv) jakékoli syntetické nadměrné rozpětí smluvně určené institucí, která je původcem, pro budoucí období.

Pro účely tohoto písmene nelze do hodnoty expozice zahrnout žádnou částku, která je poskytnuta jako kolaterál nebo úvěrové posílení v souvislosti se syntetickou sekuritizací a která již podléhá kapitálovým požadavkům v souladu s touto kapitolou.“;

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„4. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem s cílem upřesnit způsob, jakým má instituce, která je původcem, určovat hodnotu expozice, jak je uvedeno v odst. 1 písm. e), přičemž zohlední příslušné očekávané ztráty, které mají být pokryty syntetickým nadměrným rozpětím.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 10. října 2021.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

3) V čl. 249 odst. 3 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„3. Odchylně od odstavce 2 tohoto článku musí mít způsobilí poskytovatelé osobního zajištění úvěrového rizika uvedení v čl. 201 odst. 1 písm. g) úvěrové hodnocení vypracované uznanou externí ratingovou agenturou, které bylo na stupni úvěrové kvality 2 nebo vyšším v době, kdy bylo zajištění úvěrového rizika poprvé uznáno, a v současné době je na stupni úvěrové kvality 3 nebo vyšším.“

4) V článku 256 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„6. Pro účely výpočtu záchytných bodů (A) a uvolňujících bodů (D) syntetické sekuritizace zachází instituce, která je původcem sekuritizace, s hodnotou expozice sekuritizované pozice odpovídající syntetickému nadměrnému rozpětí uvedenému v čl. 248 odst. 1 písm. e) jako s tranší a upraví záchytné body (A) a uvolňující body (D) ostatních tranší, které si ponechává, tím, že se tato hodnota expozice připočítá k nesplacenému zůstatku seskupení podkladových expozic v sekuritizaci. Tuto úpravu provádí pouze instituce, která je původcem.“

5) Vkládá se nový článek, který zní:

„*Článek 269a*

Zacházení se sekuritizacemi nevýkonných expozic

1. Pro účely tohoto článku se rozumí:

a) „sekuritizací nevýkonných expozic“ sekuritizace nevýkonných expozic (NPE) ve smyslu čl. 2 bodu 25 nařízení (EU) 2017/2402;

b) „kvalifikovanou tradiční sekuritizací nevýkonných expozic“ tradiční sekuritizace nevýkonných expozic, pokud nevratná sleva z kupní ceny představuje alespoň 50 % nesplacené částky podkladových expozic v době, kdy byly převedeny na sekuritizační jednotku pro speciální účel.

2. Riziková váha pro pozici v sekuritizaci nevýkonných expozic se vypočítá v souladu s článkem 254 nebo 267. Riziková váha nesmí být nižší než 100 %, kromě případů, kdy se použije článek 263.

3. Odchylně od odstavce 2 tohoto článku přidělí instituce sekuritizované pozici s vyšší předností v kvalifikované tradiční sekuritizaci nevýkonných expozic rizikovou váhu ve výši 100 %, kromě případů, kdy se použije článek 263.

4. Instituce, které uplatňují přístup IRB u jakýchkoli expozic v seskupení podkladových expozic v souladu s kapitolou 3 a které nesmějí používat vlastní odhady ztrátovosti ze selhání a konverzních faktorů u těchto expozic, nepoužívají u pozice v sekuritizaci nevýkonných expozic pro výpočet rizikově vážených expozic přístup SEC-IRBA ani neuplatňují odstavec 5 či 6.

5. Pro účely čl. 268 odst. 1 se očekávané ztráty spojené s podkladovými expozicemi kvalifikované tradiční sekuritizace nevýkonných expozic zahrnují po odečtení nevratné slevy z kupní ceny a případně jakýchkoli dodatečných specifických úprav o úvěrové riziko.

Instituce provedou výpočet podle následujícího vzorce:

$$CR_{max} = RWEA_{IRB} \cdot 8\% + \max\left[EL_{IRB} - NRPPD \cdot \frac{EV_{IRB}}{EV_{Pool}} - SCRA_{IRB}; 0\right] + RWEA_{SA} \cdot 8\%$$

kde:

CR_{max} = maximální kapitálový požadavek v případě kvalifikované tradiční sekuritizace nevýkonných expozic;

$RWEA_{IRB}$ = součet objemů rizikově vážených expozic, které tvoří podkladové expozice podléhající přístupu IRB;

EL_{IRB} = součet očekávaných ztrát podkladových expozic podléhajících přístupu IRB;

NRPPD = nevratná sleva z kupní ceny;

EV_{IRB} = součet hodnot expozic, které tvoří podkladové expozice podléhající přístupu IRB;

EV_{Pool} = součet hodnot expozic všech podkladových expozic v seskupení;

$SCRA_{IRB}$ = u institucí, které jsou původcem, specifické úpravy o úvěrové riziko provedené institucí v souvislosti s podkladovými expozicemi podléhajícími přístupu IRB pouze tehdy, jestliže jsou tyto úpravy vyšší než NRPPD, a pouze v rozsahu, v jakém převyšují NRPPD; u institucí, které jsou investorem, se tato částka rovná nule;

$RWEA_{SA}$ = součet objemů rizikově vážených expozic, které tvoří podkladové expozice podléhající standardizovanému přístupu.

6. Odchylně od odstavce 3 tohoto článku mohou instituce, je-li expozicí vážená průměrná riziková váha vypočtená v souladu s průhledovým přístupem uvedeným v článku 267 nižší než 100 %, uplatňovat nižší rizikovou váhu, přičemž minimální úroveň rizikové váhy činí 50 %.

Pro účely prvního pododstavce odečtou instituce, které jsou původcem a které na pozici uplatňují přístup SEC-IRBA a smějí používat vlastní odhady ztrátovosti ze selhání a konverzních faktorů pro všechny podkladové expozice podléhající přístupu IRB v souladu s kapitolou 3, nevratnou slevu z kupní ceny a příslušně jakékoli dodatečné specifické úpravy o úvěrové riziko od očekávaných ztrát a hodnot expozic, které tvoří podkladové expozice spojené s pozicí s vyšší předností v kvalifikované tradiční sekuritizaci nevýkonných expozic, a to podle následujícího vzorce:

$$RW_{max} = \frac{RWEA_{IRB} + \max\left[12.5 \cdot \left(EL_{IRB} - NRPPD \cdot \frac{EV_{IRB}}{EV_{Pool}} - SCRA_{IRB}\right); 0\right] + RWEA_{SA}}{\max\left[EV_{IRB} - NRPPD \cdot \frac{EV_{IRB}}{EV_{Pool}} - SCRA_{IRB}; 0\right] + EV_{SA}}$$

kde:

RW_{max} = riziková váha před uplatněním minimální váhy, která je použitelná na pozici s vyšší předností v kvalifikované tradiční sekuritizaci nevýkonných expozic, jestliže se použije průhledový přístup;

$RWEA_{IRB}$ = součet objemů rizikově vážených expozic, které tvoří podkladové expozice podléhající přístupu IRB;

$RWEA_{SA}$ = součet objemů rizikově vážených expozic, které tvoří podkladové expozice podléhající standardizovanému přístupu;

EL_{IRB} = součet očekávaných ztrát podkladových expozic podléhajících přístupu IRB;

NRPPD = nevratná sleva z kupní ceny;

EV_{IRB} = součet hodnot expozic, které tvoří podkladové expozice podléhající přístupu IRB;

EV_{pool} = součet hodnot expozic všech podkladových expozic v seskupení;

EV_{SA} = součet hodnot expozic, které tvoří podkladové expozice podléhající standardizovanému přístupu;

$SCRA_{IRB}$ = specifické úpravy o úvěrové riziko provedené institucí, která je původcem, v souvislosti s podkladovými expozicemi podléhajícími přístupu IRB pouze tehdy, jestliže jsou tyto úpravy vyšší než NRPPD, a pouze v rozsahu, v jakém převyšují NRPPD.

7. Pro účely tohoto článku se nevratná sleva z kupní ceny vypočítá odečtením částky uvedené v písmenu b) od částky uvedené v písmenu a):

a) nesplacená částka podkladových expozic sekuritizace nevýkonných expozic v době, kdy tyto expozice byly převedeny na sekuritizační jednotku pro speciální účel;

b) součet těchto hodnot:

i) původní prodejní ceny tranší, nebo případně částí tranší, sekuritizace nevýkonných expozic prodaných investorům, kteří jsou třetími stranami, a

ii) nesplacené výše tranší, nebo případně částí tranší, dané sekuritizace držené původcem v okamžiku, kdy podkladové expozice byly převedeny na sekuritizační jednotku pro speciální účel.

Pro účely odstavců 5 a 6 je výpočet nevratné slevy z kupní ceny po dobu trvání transakce snížen tak, aby byly zohledněny skutečné ztráty. Každým snížením nesplacené částky podkladových expozic vyplývajícím ze skutečných ztrát se snižuje nevratná sleva z kupní ceny, přičemž platí minimální hodnota rovnající se nule.

Je-li sleva strukturována tak, aby mohla být zcela nebo částečně vrácena původci, nepovažuje se pro účely tohoto článku za nevratnou slevu z kupní ceny."

6) Článek 270 se nahrazuje tímto:

„Článek 270

Pozice s vyšší předností v STS rozvahové sekuritizaci

1. Instituce, která je původcem, může vypočítat objemy rizikově vážených expozic sekuritizované pozice u STS rozvahové sekuritizace uvedené v čl. 26a odst. 1 nařízení (EU) 2017/2402 příslušně podle článku 260, 262 nebo 264 tohoto nařízení, pokud tato pozice splňuje obě tyto podmínky:

a) sekuritizace splňuje požadavky stanovené v čl. 243 odst. 2;

b) pozice se kvalifikuje jako sekuritizovaná pozice s vyšší předností.

2. EBA sleduje uplatňování odstavce 1 zejména s ohledem na:

a) tržní objem a tržní podíl STS rozvahových sekuritizací, v souvislosti s nimiž uplatňuje instituce, která je původcem, odstavec 1, a to v různých kategoriích aktiv;

b) pozorovanou alokaci ztrát na přednostní tranši a na další tranše v rámci STS rozvahových sekuritizací, pokud instituce, která je původcem, uplatňuje odstavec 1 v souvislosti s pozicí s vyšší předností drženou v takových sekuritizacích;

c) dopad uplatňování odstavce 1 na finanční páku institucí;

d) dopad použití STS rozvahových sekuritizací, v souvislosti s nimiž instituce, která je původcem, uplatňuje odstavec 1, na emise kapitálových nástrojů příslušných institucí, které jsou původcem.

3. EBA předloží zprávu o svých zjištěních Komisi do 10. dubna 2023.

4. Do 10. října 2023 předloží Komise na základě zprávy podle odstavce 3 Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování tohoto článku se zvláštním zřetelem na riziko nadměrné finanční páky vyplývající z použití STS rozvahových sekuritizací, s nimiž lze zacházet v souladu s odstavcem 1, a na případné nahrazení emise kapitálových nástrojů institucí, které jsou původcem, tímto použitím. K této zprávě Komise případně připojí legislativní návrh."

7) V článku 430 se vkládá nový odstavec, který zní:

„1a. Pokud instituce podávají zprávu o vlastních kapitálových požadavcích na sekuritizace, informace, které předkládají, musí pro účely odst. 1 písm. a) tohoto článku obsahovat informace o sekuritizacích nevýkonných expozic, na které se vztahuje zacházení stanovené v článku 269a, o STS rozvahových sekuritizacích, jejichž jsou původcem, a o členění podkladových aktiv těchto STS rozvahových sekuritizací podle kategorie aktiv.“

8) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 494c

Zachování právních účinků u sekuritizovaných pozic s vyšší předností

Odchylně od článku 270 může instituce, která je původcem, vypočítat objemy rizikově vážených expozic sekuritizované pozice s vyšší předností v souladu s článkem 260, 262 nebo 264, jsou-li splněny obě tyto podmínky:

a) sekuritizace byla emitována před 9. dubnem 2021;

b) sekuritizace ke dni 8. dubna 2021 splňovala podmínky stanovené v článku 270 použitelné k tomuto datu.“

9) V článku 501c se návětí nahrazuje tímto:

„EBA po konzultaci s ESRB na základě dostupných údajů a zjištění odborné skupiny Komise na vysoké úrovni pro otázky udržitelného financování posoudí, zda by bylo odůvodněné uplatňovat u expozic týkajících se aktiv, včetně sekuritizací, nebo činností podstatně souvisejících s environmentálními nebo sociálními cíli zvláštní obezřetnostní zacházení. EBA posoudí zejména:“.

10) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 506a

Subjekty kolektivního investování s podkladovým portfoliem tvořeným státními dluhopisy eurozóny

Do 31. prosince 2021 zveřejní Komise v úzké spolupráci s ESRB a EBA zprávu, v níž zhodnotí, zda je nutné změnit regulační rámec, aby bylo možné podpořit trh pro expozice ve formě podílových jednotek nebo akcií v subjektech kolektivního investování s podkladovým portfoliem sestávajícím výhradně ze státních dluhopisů členských států, jejichž měnou je euro, v němž se relativní váha dluhopisů každého členského státu rovná relativní váze kapitálového příspěvku každého členského státu do ECB, a aby bylo možné podpořit nákupy těchto expozic bankami.

Článek 506b

Sekuritizace nevýkonných expozic

1. EBA sleduje uplatňování článku 269a a hodnotí zacházení s regulatorním kapitálem u sekuritizací nevýkonných expozic, přičemž zohlední obecně stav trhu s nevýkonnými expozicemi a konkrétně stav trhu sekuritizace nevýkonných expozic a do 10. října 2022 předloží Komisi zprávu o svých zjištěních.

2. Do 10. dubna 2023 předloží Komise na základě zprávy podle odstavce 1 tohoto článku Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování článku 269a. Ke své zprávě Komise případně připojí legislativní návrh.“

11) V článku 519a se doplňuje nové písmeno, které zní:

„e) jak by bylo možné zahrnout do sekuritizačního rámce kritéria týkající se environmentální udržitelnosti, a to včetně expozic vůči sekuritizacím nevýkonných expozic.“

Článek 2

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Odchylně od prvního pododstavce tohoto článku se čl. 1 body 2 a 4 použijí od 10. dubna 2022.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu 31. března 2021.

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předsedkyně*
D. M. SASSOLI	A. P. ZACARIAS

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace
Evropské unie
L-2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS